

13. Śpiewanie dwóch początkowych zwrotek hymnu, ze zwróceniem uwagi na zachowanie postawy zasadniczej podczas tej czynności.

Dzień drugi: Majowe święta

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy swobodne z dziećmi na rozpoczęcie dnia.
2. Konkurs pięknego czytania: czytanie z odpowiednią intonacją wiersza Z. Jerzyny „To jest Polska” (tekst wiersza zamieszczono w Zeszytcie prac domowych nr 4). Rozdanie dyplomów.
3. Rozmowa z uczniami na temat zbliżających się „Majowych Świąt: 1. i 3. maja.”

Święto Pracy, Międzynarodowy Dzień Solidarności Ludzi Pracy, popularnie zwany 1 Maja to międzynarodowe święto klasy robotniczej obchodzone corocznie 1 maja od 1890 roku. W Polsce Święto Pracy jest świętem państwowym od 1950 roku. Święto wprowadziła w 1889 roku II Międzynarodówka dla upamiętnienia wydarzeń, które miały miejsce w pierwszych dniach maja 1886 roku w Chicago, w Stanach Zjednoczonych podczas strajku będącego częścią ogólnokrajowej kampanii na rzecz wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy.

Święto Konstytucji 3 Maja. 3 maja obchodzimy Święto Konstytucji. Zostało wprowadzone na pamiątkę uchwalenia przez Sejm Wielki Konstytucji 3 Maja w 1791 r. Od 1946 roku aż do roku 1990 świętowanie tego dnia było zakazane przez władze. Mijają 223 lata od uchwalenia przez Polskę Konstytucji 3 Maja – pierwszej takiej w Europie, drugiej na świecie, po Konstytucji Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Ustawę uchwalił Sejm Czteroletni.

„Ojczyzna nasza już jest ocalona. Swobody nasze zabezpieczone. Jesteśmy odtąd narodem wolnym i niepodległym. Opadły pęta niewoli i nierządu” czytaliśmy w dokumencie. Niestety ustawa przetrwała tylko rok – obaliło ją wkroczenie na teren Polski wojsk rosyjskich. (źródło: Wikipedia)

4. Śpiewanie Hymnu narodowego – rozmowa z uczniami na temat okoliczności, w których Polacy śpiewają swój Hymn.
5. Oglądanie na tablicy interaktywnej (youtube.com) obchodów świąt 1. i 3. maja. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanych filmów.
6. Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z internetu. Gry edukacyjne na stronie internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html
7. Nauka mierzenia odcinków. Nauczyciel pokazuje dzieciom przygotowany plan miejscowości z zaznaczonymi miejscami zamieszkania dzieci: Jasia, Zosi, Kasi, Tomka, Eryka i Krzyśka. Dzieci za pomocą linijek mierzą różne odległości pomiędzy podanymi punktami. Dodają je, odejmują i porównują.

Dzień trzeci: Moja Ojczyzna – co to jest patriotyzm?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy indywidualne z dziećmi, rozwiązywanie problemów. Przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie (tablica interaktywna) filmu: Polskie Symbole Narodowe, autorzy: Justyna i Maciej Marcińscy, źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat historii naszego kraju, przypomnienie i utrwalenie poznanych wcześniej informacji. Dzieci losują pytania o symbolach narodowych, przepisują pytania do zeszytów, piszą odpowiedzi.
  - 1) Jak nazywał się jeden z braci, który wybudował Gniezno?
  - 2) Czym dla Polaków jest Gniezno?

- 3) Dlaczego Lech swoją osadę nazwał Gniezmem?
- 4) Jak wygląda godło Polski?
- 5) Jakie kolory ma nasza flaga?
- 6) Czym dla Polaków jest flaga Polski?
- 7) Kiedy wywieszamy flagę narodową?
- 8) Kiedy przypada Dzień Flagi?
- 9) Jaki tytuł nosi Hymn Polski?
- 10) Kiedy grany jest Hymn państwowy?
- 11) Jaka postawa obowiązuje podczas grania Hymnu państwowego?
- 12) Dlaczego trzeba szanować symbole narodowe?
- 13) Jak nazywa się człowiek, który kocha swój kraj?

Odczytywanie pytań i odpowiedzi przez wyznaczone dzieci.

4. Wyjaśnienie dzieciom pojęć: patriota, patriotyzm.

Patriotyzm (łac.patria,-ae= ojczyzna,gr.patriates) – postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia za nią ofiar; pełna gotowość do jej obrony, w każdej chwili. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, a także gotowością do pracy dla jej dobra i w razie potrzeby poświęcenia dla niej własnego zdrowia lub życia. Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka. Patriotyzm oparty jest na poczuciu więzi społecznej, wspólnoty kulturowej oraz solidarności z własnym narodem i społecznością. Źródło: Wikipedia

5. Rozmowa z dziećmi na temat tego, jak one mogą wyrażać na co dzień swój patriotyzm – co robić, jak się zachowywać, o kim i o czym pamiętać?
6. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 20. Rozwiązywanie, układanie zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Zagadki muzyczne

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Wspólne powtórzenie wierszyka Władysława Bełzy „Katechizm polskiego dziecka”, którego dzieci uczyły się w semestrze I.
2. Odsłuchanie Hymnu państwowego – wersja instrumentalna. Rozmowa z dziećmi o tym, że sama melodia, bez śpiewanych słów również jest muzyką. Wskazanie, że takie utwory nazywamy instrumentalnymi.
3. Zagadki muzyczne:
  - nauczyciel gra lub odtwarza fragmenty znanych utworów muzycznych w wersji instrumentalnej, w tym utworów, których w ciągu roku szkolnego uczyły się dzieci. Uczniowie odgadują tytuły utworów. Prawidłowe odpowiedzi nagradzamy nutkami,
  - chętne dzieci mogą nucić znane melodie, pozostałe odgadują tytuły utworów.
Jeśli w trakcie zgadywania dzieci wyrażą chęć zaśpiewania piosenek, należy je do tego zachęcić i przyłączyć się do wspólnego śpiewania.
4. Dzieci otrzymują instrumenty perkusyjne, w grupach próbują stworzyć akompaniament do piosenki: Włazł kotek na płótek.
5. Pokaz wyrazu „dźwięk” – wyodrębnienie w nim głoski „dź”. Wykonanie na tablicy modelu wyrazu. Podział wyrazu na głoski, litery i sylaby. Ćwiczenia w odwzorowywaniu kształtu dwuznaku na różnych powierzchniach. Prezentacja dwuznaku na tablicy z alfabetem.

6. Zaznaczenie w zeszytcie dwuznaku „dź”. Ćwiczenia w pisaniu.
7. Głośne czytanie tekstu „Spacer Dzidzi” – z tablicy interaktywnej lub przygotowanych kartek. Tekst zamieszczono również w Zeszytcie pracy domowej nr 4.

Mama z Dzidzią poszły w niedzielę na spacer do parku. Zabrały ze sobą pieska Działdziaka. Gdy tak sobie spacerowały, usłyszały nagle dziwny dźwięk. Ni to świst, ni to zgrzyt... Postanowiły sprawdzić, co to jest? Kiedy podniosły wzrok do góry, zobaczyły nad głowami ogromny dźwig. Okazało się, że to on tak dźwięczał. Dzidzia dźgnęła mamę lekko w ramię. Mamo, ja chyba zostanę kiedyś dźwigowym. Mama zaśmiała się głośno z pomysłu córki.

8. Odszukanie w tekście głosek „dz” o zapisie literowym „dzi” i „dź”. Zapisanie wyrazów z „dź” do zeszytu. Wspólne układanie zdań z tymi wyrazami zapisanie na tablicy, przepisanie do zeszytu.

Zajęcia komputerowe

Rozmowa z uczniami o bezpiecznym korzystaniu z Internetu. Demonstracja strony internetowej: http://www.pogotowieflagowe.pl/gry_online.html zawierającej ciekawe gry edukacyjne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry, zabawy i ćwiczenia organizacyjno – porządkowe – nauka postawy zasadniczej.
2. Gry, zabawy w terenie – kształtowanie zwinności, szybkości oraz orientacji w przestrzeni.
3. W zdrowym ciele zdrowy duch – odżywianie się i ruch na świeżym powietrzu.

XXXI. Blok tematyczny: PODGLĄDAMY PRZYRODĘ

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z różnorodnością świata roślin i zwierząt oraz podstawowymi formami ochrony przyrody;
- kształtowanie i rozwijanie umiejętności badawczych;
- poszerzenie wiedzy o historii, kulturze i gospodarce własnego regionu;
- zapoznanie dzieci z wyglądem pisanego i drukowanego dwuznaku „Dź, dź”
- rozwijanie myślenia przyczynowo – skutkowego;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- kształtowanie postaw proekologicznych;
- rozbudzanie potrzeby kontaktów z przyrodą.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- rozpoznaje pospolite i chronione gatunki roślin i zwierząt występujące w naszym regionie;
- jest spostrzegawczy i umiejętnie prowadzi obserwacje;
- potrafi obserwować różne gatunki roślin w ich naturalnym środowisku;
- jest wrażliwy na piękno przyrody i czuje poczucie więzi z naturą;
- umie dostrzegać pozytywny i negatywny wpływ człowieka na kształtowanie środowiska;

- zna różne formy ochrony przyrody (park krajobrazowy, rezerwat, pomnik przyrody, rośliny i zwierzęta chronione);
- bierze aktywny udział w akcjach ekologicznych np. Sprzątanie świata;
- rozumie konieczność ochrony przyrody żywej i nieożywionej;
- jest odpowiedzialny za stan przyrody w najbliższym otoczeniu;
- rozumie konieczność prawidłowego odżywiania poprzez jedzenie owoców i warzyw;
- posiada wiedzę o historii i kulturze regionu w którym mieszka, stale ją poszerza;
- posiada umiejętność współpracy w zespole oraz akceptuje innych;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, układu, rozwiązuje zadania tekstowe;
- zna wygląd, nazwę i brzmienie dwuznaku „dź”, potrafi wskazać go w wyrazach, rozpoznaje go w tekście drukowanym, składa wyrazy z dwuznakiem „dź” z rozsypanki literowej i sylabowej, wie, że „dź” to dwuznak złożony z dwóch spółgłosek;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

rozsypanki literowe, wzór „dź”, słóiczki z etykietami przetworów owocowo-warzywnych, kartki z nazwami owoców, kolorowe nakrywki do układania modeli wyrazów, kartki z wyrazami z „dź”, tekst piosenki; „Ach Lubelskie...”, zeszyty pracy domowej, kolorowanki z obrazkami roślin i zwierząt chronionych, wiersz „Rada Jurka”, tekst legendy o narodzinach Wisły, tekst piosenki „Ziemia, wyspa zielona”.

Materiały i narzędzia:

dżemy, powidła, marmolady, kompoty, tablica interaktywna, laptop, bibuła karbowana – różne kolory, klej, piłki.

Dzień pierwszy: Ach Lubelskie ... z przyrodą na ty!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie prezentacji multimedialnej na tablicy interaktywnej pod tytułem: „prezentacja multimedialna Lubelskie” Vena Art źródło: youtube.com .
3. Rozmowa z dziećmi na temat regionu, w którym mieszkamy. Zwrócenie uwagi na rolniczy charakter Lubelszczyzny. Zapoznanie dzieci z ważnymi uprawami naszego regionu. Przedstawienie strony internetowej Zakładu Przetwórstwa Owoców i Warzyw w Milejowie – www.kampol-fruit.pl (można zorganizować również wycieczkę do Milejowa). Rozmowa na temat produktów, które przetwarzane są w Milejowie, a zwłaszcza na temat owoców.
4. Dzieci wymieniają nazwy różnych owoców, z jakich mamy lub babcie robią przetwory na zimę. Degustacja dżemów, powideł, marmolad i kompotów. Zwrócenie uwagi na ich walory smakowe i zdrowotne (m.in. na to, że kompoty są o zdrowsze od napojów gazowanych).
5. Układanie kartek z nazwami owoców przed odpowiednimi miseczkami z przetworami.
6. Podział wyrazów na głoski i sylaby. Wyeksponowanie kartki z napisem „dżem”. Pokaz dwuznaku pisanego i drukowanego. Układanie modeli wyrazów: dżem i innych.
7. Praca plastyczno-techniczna: Zaprojektowanie i wykonanie etykiety na słoik ulubionego dżemu.
8. Zabawa: „Zimno – gorąco” – dzieci odszukują ukryte w klasie kartki zawierające wyrazy z „dż”: dżungła, dżem, dżokej, dżdżownica, pidżama, dżdżysty, dżinsy, dżin, dżudo, dżentelmen – czytanie z komentowaniem.
9. Ćwiczenia w pisaniu – zapis dwuznaku w zeszycie w linii.
10. Nauka piosenki „Ach, Lubelskie, jakie cudne...”
*Niebo błękitne nad nami,
a w dole rzeki i las,
słońce się do nas uśmiecha,
a nocą tysiące gwiazd.*

*Ref. Ach. Lubelskie, jakie cudne,
gdzie jest taki drugi kraj.
Tu przeżyjesz chwile cudne,
Tu przeżyjesz życia maj.*

Dzień drugi: Obrazy i krajobrazy... po co chronimy przyrodę?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – zabawa przy muzyce: „Podajmy sobie ręce..”. Rozmowy z dziećmi, przygotowania do zajęć. Wysłuchanie piosenki: „Ziemia wyspa zielona”.
2. Nauczyciel proponuje uczniom rozwiązanie eliminatki; uczniowie podzieleni są na dwie grupy, pierwsza grupa zamalowuje co drugą literę w eliminatce, druga grupa zamalowuje co trzecią literę.

z o i c e h w r ó o b n d a

o u p ż h r c i z j f y g a r k l o ł m d n r y

Uczniowie wypisują na kartkach zaznaczone litery, łączą je, odczytują wyrazy, które wspólnie tworzą hasło będące równocześnie tematem zajęć.

3. Nauczyciel wspólnie z dziećmi rozmawia na temat pojęcia „ochrona przyrody”. Wyjaśnia dlaczego musimy chronić przyrodę. Pokazuje stronę internetową projektu Natura 2000, który realizowany jest w całej Unii europejskiej, między innymi i na Lubelszczyźnie (N2000 na Lubelszczyźnie).

4. Rozmowa na temat ochrony zwierząt i roślin, które spotykamy na co dzień. Prezentacja obrazów: kreta, żółwia błotnego, wilka, puchacza, orła bielika, konwalii majowej, przylaszczki, przebiśniegu, itd. nauczyciel może przygotować własną prezentację multimedialną lub może skorzystać z zasobów Internetu – źródło; youtube.com pod tytułem: Kwiaty chronione w Polsce autor: Krystian OK.
5. Praca plastyczna: Dzieci wybierają sobie kartki do kolorowania z obrazkami roślin i zwierząt, które znajdują się pod ochroną. Ozdabiają je małymi kolorowymi kuleczkami z bibuły karbowanej przyklejając je klejem. Wykonanie podpisów do obrazów.
6. Wspólne układanie zdań o konieczności ochrony przyrody. Zapisanie ich na tablicy przez wyznaczone dzieci. Przepisywanie zdań do zeszytu.
7. Liczenie w zakresie 20. Porównywanie liczb i działań. Rozwiązywanie i układanie zadań z treścią.

Dzień trzeci: Ciekawostki przyrodnicze – jak powstaje rzeka?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Każde dziecko przybyłe do klasy tego dnia stara się „na dzień dobry” powiedzieć jakiś wyraz, w którym słychać głoskę „zi”, „ż” w nagłosie, wygłosie lub śródgłosie. Nie jest istotne jaki będzie zapis w wypowiedzianym wyrazie. Nauczyciel zapisuje, jakie wyrazy podały dzieci, prosi je o zapamiętanie swoich wyrazów.
2. Dzieci słuchają czytanego przez nauczyciela wierszyka „Rada Jurka” B. Sokołowskiej-Kosik. Nauczyciel podczas czytania pokazuje lizaki ortograficzne – z jednej strony lizaka jest napisana litera „ż”, a na drugiej „zi”.

Dzisiaj w szkole awanturka,

Pani pyta chwata Jurka:

„Czy odróżniasz chłopcze mój,

„ż” od „zi”, a umysł twój,

na ten temat zdanie ma?

Czy odpowiedź klasie da?

Myśli Jurek, prosta rzecz,

trzeba tylko bardzo chcieć,

i zrozumieć zapis ten,

kiedy „ż”, a kiedy nie.

„Zi” zapisuj tylko wtedy,

kiedy samogłoskę masz,

a po „ż” spółgłoskę stawiaj,

taki polski to „misz – masz”

3. Rozmowa z dziećmi na temat zapisu głoski „z”. Wyjaśnienie kiedy piszemy „zi”, a kiedy „ż”. Wyszukiwanie według tej zasady wyrazów z „ż”. Sprawdzenie wyrazów wypowiedzianych przez dzieci na początku zajęć.
4. Chętne dzieci zapisują wyrazy z „ż” na tablicy po lewej stronie, inne dzieci po prawej stronie zapisują wyrazy z „zi”. Omówienie pisowni wyrazów. Przepisanie wyrazów z „ż” do zeszytu w kolejności alfabetycznej – uważając na drugą, trzecią i kolejną literę w wyrazie.
5. Oglądanie obrazów w Grafice Google dla tematu „Źródło rzeki”. Opowiadanie dzieciom legendy o powstaniu Wisły:

Legenda o narodzinach rzeki Wisły – podanie ludowe, mówiące o powstaniu rzeki Wisły oraz początkach jej nazwy.

Według legendy, w odległych czasach na Baraniej Górze mieszkał władca tych terenów, Beskid, syn Karpata z żoną Boraną. Mieli oni syna Lana oraz dwie córki: Białą (Białkę) i Czarnuszkę (Czarnochę). Dziewczęta różniły się urodą i temperamentem. Żyjąc pod opieką rodziców, opiekowały się zwierzętami i pilnowały dwóch źródeł, w których leśne stworzenia gasiły pragnienie. Pewnego dnia postanowiły obie ruszyć w świat. Na nic były prośby rodziców. Dziewczęta początkowo wędrowały osobno, wkrótce jednak spotkały się i ruszyły razem; w ślad za nimi podążyły wody obu źródeł. Trzymając się za ręce przemierzały ziemie: śląską, krakowską, sandomierską, mazowiecką i mazurską, by dotrzeć do Bałtyku. Dziewczęta nigdy nie powróciły do rodziców. Ci – stęsknieni – stali im pozdrowienia w postaci wianków z kwiecica, płynących od gór aż do morza.

Według innej wersji legendy, dziewczęta miał zatrzymać rycerz Czantor, zachęcając je do pozostania. Ziemia jednak nakazała mu puścić córki Beskida dalej. Rycerz poradził im, by wypuściły falę na zwiady, która miała powrócić i przynieść wieści, co widziała. Fala wyszła więc z gór i popłynęła ku Bałtykowi, by zaginąć w jego toni. Siostry, nie mogąc się doczekać jej powrotu, stały za nią kolejne fale, które jednak również ginęły w morzu.

Tak miała powstać Wisła – rzeka, która „wyszła” z gór. Trasami, którymi z Baraniej Góry schodziły obie dziewczyny, dziś mają płynąć potoki: trasą Czarnuszki – Czarna Wisiełka, zaś trasą Białej – Biała Wisiełka.

Bibliografia:

- 1) Józef Ondrusz, *Cudowny chleb*, Warszawa 1984, LSW, ss. 9-10
- 2) Hanna Zdzitowiecka, *Legenda o Wiśle*, www.atrakcjewisly.pl dostęp [2012-05-18]
- 3) Źródło: Wikipedia

6. Rozmowa na temat powstawania rzek. Wyjaśnienie dzieciom, że wyraz „źródło” ma różne znaczenia.

7. Ciekawostki przyrodnicze:

- 🔊 Rzeki okresowe to takie rzeki, które w okresie suszy zanikają.
- 🔊 Rzeką Okawango (Afryka) słynie ze swojej bogatej przyrodniczo delty. Do czego rzeka Okawango ostatecznie wpada, gdzie uchodzi? Do niczego. Rzeką jest wyjątkowa, rozlewa się bowiem szeroko po pustyni Kalahari, tworząc słynną, bagienną, bezodpływową deltę.
- 🔊 Najdłuższą rzeką w Polsce jest oczywiście Wisła, mająca 1047km. Drugą pod względem całkowitej długości jest Odra, jednak tylko 742 km (z całkowitej długości 854 km) znajduje się w granicach Polski. Warta płynie w całości przez Polskę i ma 808 km długości.
- 🔊 Najgłębszą rzeką na świecie jest Kongo w Afryce (ok. 250 m głębokości). Kolejne miejsca zajmują Jangcy – Chiny (ok. 200 m) i Dunaj – Austria (ok. 178 m). Najpotężniejsza rzeka świata Amazonka (Ameryka Południowa) zajmuje dalsze miejsce, ma „tylko” ok. 90 m głębokości.

Pokaz na mapie świata miejsc, w których płyną wymienione rzeki.

8. Zapis ortogramu „Ż, ż” w zeszytcie – ćwiczenia w pisaniu. Czytanie fragmentów Legendy o Wiśle przez chętne dzieci.

9. Dodawanie i odejmowanie do 20. Układanie i rozwiązywanie prostych zadań tekstowych.

Dzień czwarty: Czy mogę zostać ekologiem?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie filmów: Film biologia ekologia, Bajka edukacyjna – proekologiczna źródło: youtube.com.
3. Rozmowa z dziećmi na temat negatywnego oddziaływania człowieka na przyrodę. Rozmawiamy z dziećmi o konieczności segregowania odpadów, o tym, że nie wolno palić śmieci w domowej kotłowni, ani w ognisku itp.
4. Wyjaśnienie pojęcia „ekolog” – **jest to** specjalista w dziedzinie ekologii, głównie ochrony środowiska; osoba zajmująca się ochroną naturalnych zasobów Ziemi.
5. Rozpoznawanie gatunków wybranych drzew i krzewów po kształcie liści. Przypomnienie informacji na temat różnic pomiędzy drzewem a krzewem. Zwrócenie uwagi na podział drzew i krzewów na liściaste i na iglaste.
6. Wykonanie w grupach plakatów o ochronie środowiska. Przykładowe tematy:
  - Śmieci wyrzucamy tylko do kosza!
  - Nie palimy śmieci!
  - Segregujemy śmieci!
  - Samochody myjemy tylko w myjni!
 Zorganizowanie wystawy prac.
7. Zabawy matematyczne: dodawanie i odejmowanie do 20.
  - 1) Rozwiązywanie ślimaków matematycznych.
  - 2) Płataninki.
  - 3) Układanie i rozwiązywanie zadań.
8. Dalsza nauka piosenki „Ziemia wyspa zielona”

*Nie warto mieszkać na Marsie,
 Nie warto mieszkać na Wenus.
 Na Ziemi jest życie ciekawsze,
 Powtarzam to każdemu.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa , to wyspa zielona,
 Wśród innych dalekich planet.
 To dom jest dla ludzi, dla ludzi i zwierząt,
 Więc musi być bardzo zadbany.*

*Chcę poznać życie delfinów
 I wiedzieć co piszczy w trawie.
 Zachwycać się lotem motyla
 I z kotem móc się bawić.*

Ref.

*Bo Ziemia to wyspa...
 Posadźmy kwiatów tysiące.
 Posadźmy krzewy i drzewa,
 Niech z nieba uśmiecha się słońce,
 Pozwólmy ptakom śpiewać.*

Ref.

Bo Ziemia to wyspa...

9. Samoocena – wypowiedzi uczniów na temat własnego zachowania na zajęciach. Uzasadnianie swoich odpowiedzi.

Dzień piąty: Gość z lasu... Spotkanie z leśniczym lub wycieczka do lasu.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Powitanie gościa, pracownika lokalnego Nadleśnictwa piosenką: „Ziemia, wyspa zielona”. Rozmowa o mundurze leśnika, o pracy, o lesie i zwierzętach. Wyjaśnienie, że ochrona środowiska przyrodniczego to podstawowy cel pracy „ludzi lasu”.
3. Quiz ekologiczny: Leśnik przeprowadza zabawę na podstawie materiałów przygotowanych przez nauczyciela.
  - Czy wolno wjeżdżać do lasu samochodem? Dlaczego?
  - Czy można zabierać młode dzikie zwierzątka znalezione w lesie? Dlaczego?
  - Czy w lesie można biegać, krzyknąć i śmiecić? Dlaczego?
  - Czy do lasu można wywozić śmieci? Dlaczego?
  - Jak nazywa się powtórne użycie śmieci?
  - Dlaczego trzeba segregować śmieci?
  - Dlaczego musimy oszczędzać energię?
  - Dlaczego trzeba oszczędzać papier?
  - Dlaczego nie wolno myć samochodu nad brzegiem rzeki i na podwórku?
  - Jaki pojazd jest najbardziej przyjazny dla przyrody?
  - Czym zajmuje się ekolog?

Na koniec spotkania można rozdać dzieciom dyplomy „Przyjaciela przyrody” lub „Małego ekologa”.

4. Przygotowanie albumu o chronionych zwierzętach i roślinach z wykonanych wcześniej przez dzieci prac (drugiego dnia).
5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – wpisywanie ich treści do zeszytów (uczniowie mogą przepisywać treść z tablicy, treść może być przygotowana w formie multimedialnej i wyświetlona na tablicy interaktywnej, można dyktować dzieciom treść ze słuchu również z komentowaniem):

Przeczytaj zadanie, ułóż pytanie i je rozwiąż.

Magda poszła z mamą do lasu na spacer. Znalazły tam piękna polanę. Na polanie rośło 12 małych brzózek i 4 młode dęby. Ile drzew rośło na polanie?

Ułóż inne pytanie do tego samego zadania: np. O ile więcej jest młodych brzózek niż dębów?
6. Dodawanie i odejmowanie pamięciowe liczb w zakresie 20, 50 – dzieci mające trudności w liczeniu posługują się liczmanami.

Zajęcia komputerowe

Granie w gry online o tematyce ekologicznej np. na stronie: <http://www.eko-fani.pl/gry>, <http://www.superbelfrzy.edu.pl/gry>. Zachęcenie do odwiedzania szkolnej witryny logopedyczno-ortograficznej Logofigle – granie w gry edukacyjne w domu. Podanie dzieciom karteczek z adresami ciekawych stron z grami edukacyjnymi, wklejenie ich do zeszytu do korespondencji.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia z elementami rzutu. Rzut do celu, podania i chwyty piłki. Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe na świeżym powietrzu – gra w „Dwa ognie”.
3. Marszobiegi z elementami skoku – tor przeszkód. Bezpieczeństwo podczas gier i zabaw.

XXXII. Blok tematyczny: ZWIEDZAMY ŚWIAT

Cele ogólne:

- rozbudzanie zainteresowań poznawczych dzieci poprzez prezentację im różnych miejsc w Polsce, ale także innych krajów;
- doskonalenie umiejętności tworzenia i czytania prostych tekstów;
- doskonalenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 20 (50);
- wyzwalanie dziecięcej ekspresji we wszystkich jej formach;
- budzenie poczucia ciekawości, radości i satysfakcji w procesie odkrywania i tworzenia.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- aktywnie uczestniczy we wspólnych zabawach;
- wiąże słowo z gestem, przestrzega ustalonych w zabawie reguł;
- potrafi wskazać na mapie państwa, które graniczą z Polską i odczytać ich nazwy;
- zna nazwy niektórych miast w Unii europejskiej;
- potrafi opowiedzieć w kilku zdaniach o poznanym kraju (jego atrakcjach, charakterystycznych cechach, legendach itp.);
- sprawnie posługuje się nożyczkami (wykonuje wybraną flagę techniką wycinania z papieru);
- porównuje liczebność zbiorów;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje, układa i przekształca zadania tekstowe;
- rozpoznaje różne rodzaje krajobrazów Polski;
- umie zapamiętać powitania w różnych językach;
- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia, samodzielnie podpisuje obrazki;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

mapa Polski, mapa świata, obrazy przedstawiające różne regiony naszego kraju oraz wybrane miejsca za granicą, przybory gimnastyczne, rozsypanki sylabowe, zdjęcia lub obrazy gór, morza, jezior, łąk, pól, fiszki zadaniowe, piosenki szanty, wiersz D. Gellner „Wiatr na plaży”, „pirackie” rekwizyty, nagranie melodii tańca „Zbójnicki”, piosenka „W murowanej piwnicy”, różne rodzaje pieczywa, zdjęcia i fotografie z podróży rodzinnych, kartki z pozdrowieniami w różnych językach, piosenki Cezarego Cesarza, prezentacja multimedialna o ciekawych miejscach na świecie.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, , laptop, kredki, kartony rysunkowe, plastelina, ramka z tektury, niebieska folia, klej, nożyczki, papier kolorowy, markery czarne, linka do wiązania węzłów żeglarskich, żółta i zielona bibuła lub tkanina.

Dzień pierwszy: Wyjazd edukacyjny do Bałtowa

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Zbiórka przed wyjazdem. Sprawdzenie obecności, pożegnanie z rodzicami (można zorganizować również wyjazd integracyjny z rodzicami), zajęcie miejsc w autokarze. Podanie programu dnia.
2. Zwiedzanie „Bałtowskiego Parku Jurajskiego”, w którym największą atrakcją stanowią rekonstrukcje dinozaurów i innych wymarłych grup zwierząt.
3. Uczestniczenie w zabawach badawczych, np.: odkopywanie szkieletu kilkunastometrowego tyranozaura, warsztaty geologiczno – plastyczne.
4. Zwiedzanie zabytkowego „Starego Młyna”, napędzanego turbiną wodną.
5. Podróż „schoolbusem” po Zwierzyńcu Bałtowskim, położonym na 40 hektarach naturalnego zbocza, na którym znajdują się ostoje dzikiej zwierzyny.
6. Powrót do autobusu, wyjazd do domu.

Kontakt:

27-423 Bałtów 8a woj. Świętokrzyskie

tel.: 0 41 264 14 20

www.jurapark.pl

Dzień drugi: Piękna nasza Polska cała...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowa z dziećmi na temat odbytej wycieczki do Bałtowa. Lepienie z plasteliny modeli dinozaurów. Zorganizowanie wystawki prac.
2. Pokaz prezentacji: Piękna nasza polska cała, źródło: youtube.com
3. Układanie rozsypanek sylabowych – praca w grupach:
  - Lu-bi-my po-dró-że.
  - Je-dzie-my nad mo-rze.

- Zo-ba-czy-my gó-ry.
  - Po-pły-wa-my po je-zio-rach.
  - Po-ba-wi-my się na łą-ce.
  - Po-mo-że-my w po-lu.
4. Zawieszenie ułożonych hasel na tablicy – przyporządkowanie im odpowiednich zdjęć lub obrazów.
  5. Dzielenie się wrażeniami po obejrzeniu obrazków lub zdjęć, łączenie ich z doświadczeniami. Dzieci opowiadają w jakich miejscach już były, jaki krajobraz jest koło ich miejsca zamieszkania.
  6. Nauczyciel wymienia rodzaje (formy) krajobrazów, ilustruje je obrazami.
  7. Pokaz oznakowania poszczególnych krajobrazów na mapie Polski. Odszukanie przez dzieci miasta – stolicy regionu w którym mieszkają. Określenie jakie krajobrazy dominują w regionie.
  8. Zabawa ruchowa przy muzyce: „Gdzie jestem?”. Dzieci bawią się przy muzyce, kiedy muzyka cichnie, spoglądają na nauczyciela, który na mapie wskazuje dany typ krajobrazu, wtedy dzieci pokazują coś charakterystycznego dla tego regionu, na przykład: Pojezierza – pływanie, góry – wspinanie się itp.
  9. Do sali przychodzi pani woźna lub pani sekretarka i przynosi listy. Są to listy z gór, znad jezior, znad morza, z wyżyn, z nizin, a nawet z obszarów gdzie jest depresja. Nauczyciel dzieli dzieci na tyle grup ile jest listów. Dzieci otwierają listy. W listach są zadania matematyczne na fiszkach zadaniowych. Każde dziecko wybiera jedną kartkę, rozwiązuje na niej zadania (dodawanie i odejmowanie do 20, zadania tekstowe). Dzieci oddają do sprawdzenia kartki nauczycielowi.
  10. Praca plastyczna: Dzieci rysują kredkami wybrany typ krajobrazu, wkomponowując weń scenkę rodzajową ze swoim udziałem. Nauczyciel sprawdza fiszki.

Dzień trzeci: Zwiedzamy Wybrzeże Polski

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie szanty. Ekspresja twórcza przy muzyce. Nauczyciel wyjaśnia, że „szanty” to specjalny rodzaj muzyki, którą chętnie śpiewają marynarze pływający po morzach i jeziorach.
2. Praca plastyczna: Wyciętą z twardego kartonu lub tektury ramkę o szerokości 3 cm i formacie A4 dzieci ozdabiają według własnego uznania. Na wewnętrzną stronę ramki przyklejamy jasnoniebieską folię (może być z reklamówki lub z plastikowego obrusa ewentualnie z peleryny przeciwdeszczowej). W czasie gdy klej wysycha dzieci wycinają z papieru kolorowego wodorosty, rybki i inne zwierzątka morskie, podkolorowują je czarnym markerem i przyklejają na klej wodny na folii. Po odwróceniu pracy powstaje morski obrazek. Zorganizowanie wystawy prac dzieci.
3. Czytanie przez nauczyciela wiersza D. Gellner „Wiatr na plaży”, dzieci uważnie słuchają, ponieważ w trakcie czytania można będzie pokazywać pewne elementy tekstu.

Wiatr na plażę wpadł za nami

i rozpycha się łokciami!

Tu się wciska, tam się pcha,

woła: - Ja tu siądę! JA!

Już go pełno dookoła,

tu coś gwizdże, tam coś woła,

naszą piłkę zabrał nam.

- Patrzcie! - pisnął - w piłkę gram!

*Wstążkę porwał i nie zwrócił,
gdzieś za wydmą ją porzucił,
kapelusze strąca z głów –
no, po prostu szkoda słów!*

Powtórne czytanie wiersza z pokazywaniem przez dzieci jego treści.

4. Wyszukiwanie w wierszu wyrazów z literą „ż” – ich zapis na tablicy.
Dzieci przepisują wyrazy do zeszytu, układają z nimi zdania.
5. Głośne indywidualne czytanie wiersza przez chętne dzieci. Czytanie wiersza przy nauczycielu przez dzieci, które mają problemy z czytaniem.
6. Opowiadanie nauczyciela o pracy rybaków na morzu, o latarniach morskich, o sztormach i huraganach. Zachęcanie dzieci do spożywania ryb morskich, które są bardzo wskazane dla zachowania dobrego zdrowia.
7. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania bezpieczeństwa podczas zabaw na plaży i w morzu.
8. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
9. Nauczyciel rozdaje dzieciom „pirackie rekwizyty” – urządzenie Balu piratów przy muzyce szant.

Dzień czwarty: Jedziemy w góry

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Pokaz prezentacji – tańca góralskiego i pieśni góralskich – źródło: youtube.com
2. Pokaz krajobrazów górskich – rozmowa na temat ich wyglądu. Dzieci, które były w górach opowiadają kolegom swoje wrażenia.
3. Pokaz w Grafice Google obrazów wycinanek góralskich. Dzieci wykonują wycinanki, nakleją je na kartonach, ozdabiają nimi klasę.
4. Rozmowa z dziećmi na temat bezpiecznego zachowania w górach. Poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: Po co w górach buduje się schroniska?
5. GOPR – omówienie działalności Pogotowia Górskiego – pokaz filmu – youtube.com .
6. Rozmowa na temat zwierząt i roślin, które możemy spotkać w górach, poparta pokazem obrazów. Wyjaśnienie znaczenia góralskich słów: watra, hala, oscypek, parzenica, kwaśnica (przypomnienie już znanych i wprowadzenie nowych).
7. Wspólne układanie zdań o górach i zapisywanie ich ze słuchu do zeszytu.
8. Nauka podstawowego kroku tańca „Zbójnicki”, nauka piosenki „W murowanej piwnicy” – gry i zabawy przy muzyce.
9. Mierzenie odległości na mapie Polski za pomocą kolorowej tasiemki, porównywanie doległości, czytanie mapy z pomocą nauczyciela.
Odpowiedź na pytania (ich zapis na tablicy):
– Gdzie jest bliżej z naszej miejscowości: nad morze, czy w góry?
– Gdzie swój początek ma Wisła?
– W jakiej części kraju leży Zakopane?
10. Układanie treści zadania i pytania do obrazka: góry – na jednej górze pasie się 8 owieczek, na drugiej 2, a na trzeciej 3.

Dzień piąty: Pływamy po jeziorach Pojezierzy

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie materiałów do zajęć. Czas na porządkowanie pótek.
2. Rozmowa z uczniami o Pojezierzach. Wyjaśnienie, że są to miejsca w północnej części Polski (pokaz na mapie), które charakteryzują się bardzo dużą ilością jezior. Prezentacja multimedialna – źródło: youtube.com – SZKOŁA POD ŻAGLAMI ODC. 9 Biały szkwat.
3. Nauka wiązania podstawowych węzłów żeglarskich – źródło: youtube.com
4. Wysłuchanie piosenek żeglarskich śpiewanych przez dzieci na Festiwalu Piosenki Żeglarskiej i obejrzenie teledysków. Szanty dla dzieci – Plastusiowy chórek – youtube.com
5. Nauczyciel przynosi zrobione przez siebie wędkę (2 – 3 sztuki). Na końcach każdej wędkę zamiast haczyka znajduje się magnes. Na środku sali w jeziorze zrobionym z szarfy znajdują się rybki, również posiadające magnes. Dzieci za pomocą wędkę wyławiają dla siebie rybki. Każda rybka ma doczepione zadanie matematyczne: po trzy działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, które trzeba zapisać do zeszytu i obliczyć. Następnie dzieci wymieniają się z kolegą w ławce rybkami i zapisują i obliczają kolejne sześć przykładów.
6. Wyjaśnienie dzieciom, że w Polsce są dwa pojezierza, po jednej i drugiej stronie Wisły. Są to Mazury i Kaszuby.
7. Opowiadanie dzieciom o specyficznej kulturze Kaszubów i ich języku. Pokaz Alfabetu kaszubskiego Grafika Google (nauczyciel może sam przygotować planszę). Nauka tradycyjnej pieśni kaszubskiej „Kaszubskie nuty”, będącej wycieczką kolejnych obrazków umieszczonych na planszy (http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/91/Song_-kaszubskie_nuty-.jpg).
8. Ewaluacja zajęć: Co ci się podobało najbardziej na zajęciach?

Dzień szósty: Wyżyny i niziny w Polsce

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć, zajęcia własne dzieci.
2. Nauczyciel zwraca uwagę dzieciom, że w klasie rozłożone są kartki. Kilka z nich (zielone) leży na podłodze, inne (żółte) położone są na szafkach i parapetach. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy. Grupy wysyłają swoich przedstawicieli po wyznaczone karty. Każda grupa układa hasło z rozsypanki wyrazowej – na zielonych kartkach: NI – ZI – NY, na żółtych: WY – ŻY – NY. Dzieci zawieszają hasła na tablicy, przy czym napis na żółtych kartkach wieszają wyżej niż ten na zielonych.
3. Rozmowa nauczyciela z uczniami o takich krajobrazach, które nazywamy nizinami i wyżynami. Pokaz na mapie i określenie kolorów jakimi zaznaczamy wyżyny i niziny. Zwrócenie uwagi, że jest to zbieżne z kolorami kartek zawieszonych na tablicy. Wyjaśnienie cech charakterystycznych dla obszarów nizinnych i wyżynnych. Przypomnienie dzieciom, że mieszkamy na Wyżynie lubelskiej.
4. Wyjście na plac przed szkołą – dzieci otrzymują dwa kawałki materiału lub bibuły karbowanej w kolorach zielonym i żółtym i próbują je tak ułożyć, aby powstał krajobraz nizinny i wyżynny.
5. Powrót do klasy – rozdanie fiszek zadaniowych z działaniami na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 i zdaniami z treścią do rozwiązania. Dzieci przepisują zadania do zeszytu i tam dokonują rozwiązań i obliczeń. Wspólne sprawdzanie pracy. Wykonanie zadań na tablicy – poprawienie pracy.
6. Przypomnienie piosenki; „Ach Lubelskie, jakie cudne”

Dzień siódmy: Wśród polskich łąk i pól

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, działania własne uczniów.

2. Pokaz obrazów łąki i pól (Grafika Google), roślin i zwierząt zamieszkujących łąkę; konik polny, motyle, larwy i poczwarki owadów, świetliki, biedronki, pszczoły, osy, bąki, króliki szaraki, kuropatwy, wrony, kruki (w zimie), gołębie, wróble, myszy polne i pole: myszy, chomiki, motyle, pszczoły, osy, ropuchy, zające – materiały: scholaris – portal wiedzy dla nauczycieli. Pokaz roślin łąkowych: trawy, koniczyny, rumianku, ogólnie roślin zielnych czyli takich, które mają zieloną niezdrewniałą łodygę. Rośliny na polach: zboża. Rozmowa na temat różnych rodzajów zbóż – pokaz zbóż.
3. Przypomnienie dzieciom zajęć, na których rozmawialiśmy o chlebie. Degustacja różnych rodzajów pieczywa.
4. W celu omówienia tematu zajęć można również wyjść z dziećmi na spacer na pole i łąkę, aby zebrać rośliny do zielnika.
5. Zadania matematyczne: Dzieci dostają karty pracy – załącznik 11.
  - 1) Dopisz w pustych kratkach taką liczbę aby działanie zawsze miało wynik 20.

18		10		13		4	
	6		12		20		15

- 2) Rozwiąż zadanie i narysuj do niego rysunek:
Tereska wybrała się na łąkę i pole. Zebrała tam kwiaty na piękny bukiet. W bukiecie miała 10 rumianków, 4 maki i 6 chabrów. Ile kwiatów zebrała Tereska?
6. Wypisywanie przez dzieci z pamięci na tablicy nazw zwierząt i roślin, które możemy znaleźć na łące i polu. Przepisywanie wyrazów do zeszytu.
7. Rośliny przyniesione przez dzieci z domu albo zebrane wspólnie na spacerze wkładamy do starych książek w celu wysuszenia. Przygotujemy z nich potem zielnik.

Dzień ósmy: Nasi zagraniczni sąsiedzi

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi. Działania własne uczniów.
2. Nauczyciel rozwiesza na tablicy kartki, na których jest napisane „dzień dobry” w różnych językach (załącznik 13):
  - po arabsku – pamiętajmy, że pismo to czytamy od prawej strony do lewej –
صباح الخير

صباح الخير

- po japońsku – konniczi wa

こんにちは

- po angielsku

Good Morning

– po niemiecku

guten Morgen

– po rosyjsku – dobroje utro

доброе утро

– po francusku - bonżur

bonjour

– po hawajsku

aloha

– po ukraińsku

добрий день

– po litewsku

labas rytas

– po łotewsku

labdien

– po estońsku

Tere hommikust

– po białorusku

добры дзень

– po czesku

dobré jitro

– po słowacku

dobré ráno

3. Nauczyciel prosi o uznaniowe wybranie tych pozdrowień, które mogą należeć do naszych najbliższych zagranicznych sąsiadów. Nauczyciel dokonuje korekty, przy okazji wyjaśniając w jakich językach napisane są pozdrowienia. Przy każdym pozdrowieniu nauczyciel zawiesza kartę z nazwą państwa, z którego ono pochodzi. Dzieci próbują powtarzać pozdrowienie: Dzień dobry w różnych językach
4. Dzieci oglądają mapę polityczną Europy, odnajdują kraje naszych sąsiadów, pokazują je na mapie. Próbują odnaleźć i odczytać nazwy stolic.
5. Rozmowa z dziećmi na temat konieczności używania form grzecznościowych: dzień dobry, do widzenia, dziękuję, proszę, przepraszam.
6. Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania pt: „Królewicz Jaś” B. Sokołowskiej-Kosik:

W dalekim kraju wśród łąk i pól mieszkał na zamku królewicz Jaś.
Mówi mu mama: Jasiu mój złoty podnieś mi wachlarz – nie mam ochoty.
Mówi doń ojciec – podaj mi berło, przynieś mi pierścień królewski z perłą – a Jasio na to odpowie tacie: Wiecznie mnie tylko gdzieś posyłacie.
Mówi doń siostra – zerwij mi różę, widziałam w parku, o takie duże – Ach daj mi spokój! – Jasio odpowie. Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
Cała rodzina tonie w żalach, płacze siostrzyczka, królowna Lala, martwi się tato i cały dwór, że z królewicza tak wielki gbur.
Pewnego razu widziano z góry – królewicz Jasio pojechał w góry.
No i powiedzieć chyba wam mogę, że tam natychmiast pomylił drogę.
Pyta więc sroczki: Sroczko ptaszyno, jaką do zamku jechać drożyną.
A sroczka na to, tak mu odpowie: Ja mam ważniejsze sprawy na głowie.
Prosi więc liska: Lisku mój złoty pokaż mi drogę – Nie mam ochoty.
Więc prosi zajączka. Biegnij do króla. Powiedz, że drogę zgubiłem w górach.
A zając na to: Nie po to rośłem by twoim Jasiu być dzisiaj postem.
W końcu zaćwierkał przemądry szpak: To tyś ich mówić nauczył tak.
I powiedz teraz, czy to wesoło, gdy pełno gburów żyje wokoło?
Zapłakał Jasio. Przyrzekł poprawę, a gdy do domu niebawem wrócił, grzecznością cały zadziwił dwór. I dziś możemy brać z niego wzór.
7. Zabawa przy piosence: Piosenki dla dzieci Cezarego Cesarza – youtube.com
8. Przypomnienie niektórych pozdrowień w językach naszych zagranicznych sąsiadów.

Dzień dziewiąty: Wycieczki po mapie – podróże naszych marzeń

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zrobienia kart do zielnika.
2. Dzieci otrzymują białe kartki z bloku technicznego, układają na nich wysuszone rośliny, przyklejają je za pomocą kleju wodnego, odszukują w Internecie nazwy roślin, podpisują je, odkładają do wyschnięcia.
3. Prezentacja multimedialna o „najfajniejszych” miejscach na świecie, które mogłyby zaciekawić dzieci – ok 15 minut. Można zaprezentować: Francję: Euro Disneyland, Paryż, Cannes, Włochy: Rzym – Colosseum, Pompeje, Etna i Wezuwiusz, Watykan, Grecja: Ateny, Afryka: dżungla, samochodowe safari, Ameryka Północna: Indianie, Eskimosi, Disneyland, Hollywood, Ameryka Południowa: Amazonka, kultura Majów i Inków, Antarktyda.
4. Rozmowa z dziećmi na temat miejsc, w których chciałyby się znaleźć i dlaczego?
5. Próba samodzielnego ułożenia notatki o wymarzonym miejscu, gdzie każde z dzieci chciałoby się znaleźć. Dzieci wykonują prace w brudnopisie, oddają nauczycielowi do sprawdzenia. W tym czasie wykonują kredkami rysunek „Pocztówka z wyprawy” w zeszytcie. Po poprawieniu prac przez nauczyciela dzieci przepisują notatki do zeszytów. Chętne dzieci głośno czytają swoje teksty.

6. Ćwiczenia matematyczne w pamięci. Zabawa: „Jestem liczbą...” – zabawę rozpoczyna nauczyciel – dodawanie i odejmowanie w zakresie 20. Rozwiązywanie zadań tekstowych w pamięci.

Dzień dziesiąty: Piękna nasza Polska cała – zorganizowanie wystawy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Dzieci przygotowują wystawkę rodzinnych fotografii z wyjazdów rekreacyjnych, foldery turystyczne, obrazki z wymarzonym miejscem na wyjazd, np. wakacyjny.
2. Rozmowa na temat przyniesionych materiałów, oglądanie zbiorów. Wykonanie wystawy: PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA na korytarzu szkolnym. Opisy do zdjęć dzieci wykonują na komputerze w programie Word, drukują samodzielnie.
3. Uczniowie otrzymują karty sprawdzające. Uzupełniają odpowiedzi wykorzystując zdobyte dotychczas wiadomości i umiejętności. Uczniowie mogą korzystać z biblioteczki klasowej i innych dostępnych w klasie materiałów. Przed rozpoczęciem sprawdzianu uczniowie wraz z nauczycielem powtarzają poznane wiadomości.

Zajęcia komputerowe

Gry edukacyjne online – www.gry.pl

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy siłowe.
2. Ćwiczenia gimnastyczne:
  - przeciąganie liny;
  - rzut do celu woreczkiem;
  - skakanie na skakance.
3. Gry i zabawy z piłką na świeżym powietrzu – doskonalenie rzutów, chwytów i kozłowania.

XXXIII. Blok tematyczny – MOJA MAMA I MÓJ TATA

Cele ogólne:

- zapoznanie dzieci z nazwami wybranych zawodów;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie mowy;
- rozwijanie umiejętności plastycznych;
- rozwijanie umiejętności wokalnych;
- wzmacnianie więzi rodzinnych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- stosuje w odpowiednim kontekście słowa: murarz, ogrodnik, gospodyni domowa, agent ubezpieczeniowy, biznesmen, budowlaniec, nauczyciel, informatyk itp.;

- śpiewa poznaną piosenkę;
- wypowiada się całymi zdaniami;
- układa krótkie zdania, zapisuje je w zeszycie oraz zapisuje i drukuje je na komputerze
- układa życzenia;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20;
- potrafi podać słowa, które kojarzą się z Rodziną;
- rozumie znaczenie słowa: szacunek w odniesieniu do rodziców;
- umie zapamiętać krótką rymowankę i powiedzieć ją z odpowiednią intonacją;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi, ale również z dorosłymi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

obrazki przedstawiające osoby wykonujące różne zawody, wiersze: „Rodzice”, „Zwierzęce mamy”, „Wszyscy dla wszystkich”, piosenki: „Chociaż mało mamy lat”, „Choć mam rączki małe”, „Piosenka dla mamy i taty”, teksty zadań z treścią, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina” zdjęcia rodziców, tekst przedstawienia dla rodziców, prezentacja multimedialna pod tytułem „Ja i moja rodzina”.

Materiały i narzędzia:

tablica multimedialna, laptop, kalka techniczna, czarne flamastry, , kartony A4 i A3, kolorowe kartki, flamastry, farby, klej, nożyczki, bibuła karbowana, kredki, wata, kolorowe ozdoby do bransoletek, zszywacz.

Dzień pierwszy: Moja mama i mój tata

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi na rozpoczęcie dnia. Przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa z dziećmi na temat spędzania czasu wolnego z rodzicami. Wystouchanie wiersza „Rodzice” B. Sokołowskiej-Kosik:

*Po co w domu jest mama,
 każdy chyba wie,
 czy tylko od gotowania?
 O nie, o nie, o nie...*

*Mama musi posprzątać,
 to każdy także wie,
 ale przecież od czego,
 mama ma w domu mnie?*

*Jest w domu jeszcze tata,
 duży, silny jak smok.
 Tata, mamie pomaga
 to nie jest chyba szok.*

*Bo my jesteśmy rodziną,
 kochamy bardzo się,
 robimy dla siebie wszystko,
 tak przecież w życiu jest.*

3. Rozmowa z uczniami na temat konieczności pomagania rodzicom w domu.

Zwrócenie szczególnej uwagi na to, że nawet małe dzieci mogą w domu pomagać, chociażby poprzez utrzymywanie porządku w swoim pokoju.

4. Wykonanie portretu mamy lub taty (propozycja): Nauczyciel wcześniej przygotowuje zeskanowane zdjęcia portretowe rodziców uczniów w formacie A4. Dzieci otrzymują arkusze kalki technicznej, również w formacie A4, nakładają na skan portretu rodzica, spinają karty spinaczami. Kropkują czarnym flamastrem linie z portretu widoczne przez kalkę. Miejsca zaciemnione kropkuje się gęścią. Gotowe prace przyczepia się na wystawkę, na podkładkach z kolorowego kartonu.

5. Zabawa ruchowa: *Na wycieczkę*. Nauka rymowanki:

*„Na wycieczkę, na wycieczkę wyruszamy,
 jedzie tata, jedzie mama z nami też.
 Raz, dwa, raz, dwa, i plecaki pakujemy,
 i rowery zabierzemy przecież wiesz”.*

Dzieci leżąc tyłem naśladowują pedałowanie na rowerze, powtarzając jednocześnie rymowankę.

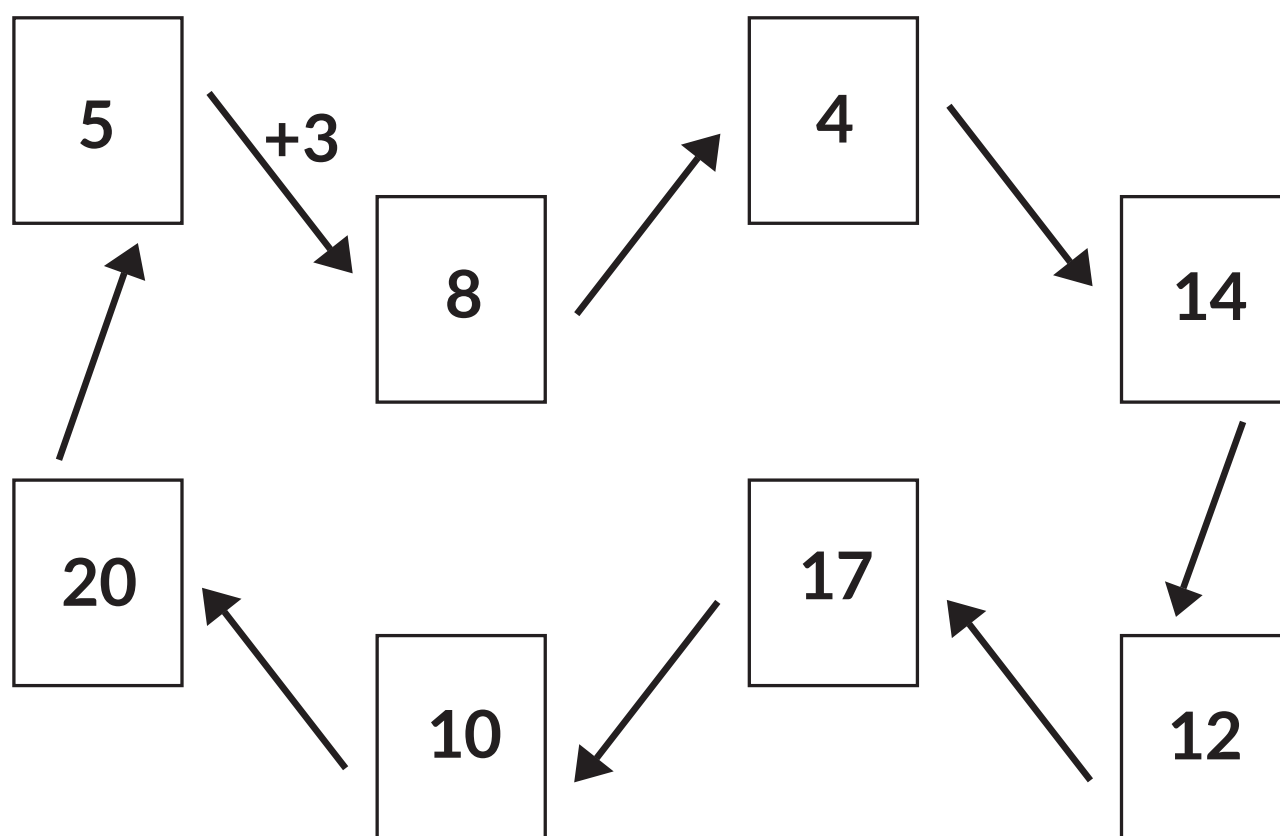
6. Dzieci indywidualnie lub z pomocą nauczyciela układają życzenia dla rodziców (dzieci mogą korzystać z materiałów z biblioteczki klasowej). Po dokonaniu korekty życzenia zostają wpisane na laurkach. Dzieci ozdabiają laurki według swojego uznania, dowolną techniką. Dzieci prezentują swoje życzenia na forum klasy.

7. Ćwiczenia w pamięciowym dodawaniu i odejmowaniu liczb do 20.

Zagadki matematyczne:

Nauczyciel rozpoczyna zadanie: Jeśli jestem liczbą 8, a ty jesteś ode mnie o 5 większa, jaką jesteś liczbą? Wskazane dziecko odpowiada: Jestem liczbą 13 i wyznacza inną osobę do dalszej odpowiedzi. Jestem liczbą 13, a ty jesteś o 10 mniejszy, jaką jesteś liczbą? Itd.

8. Rozwiązywanie zadań matematycznych (załącznik 14):

Dzieci mają za zadanie uzupełnić działania pomiędzy liczbami. Dzieci wymieniają się z kolegami w ławkach kartkami, w celu sprawdzenia poprawności wykonania pracy. Wklejają ćwiczenie do zeszytu.

9. Recytacja wierszy i nauka piosenek – przygotowanie do spotkania z rodzicami.

Dzień drugi: Prezent dla mamy i taty. Spotkanie z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć i spotkania z rodzicami.
2. Wykonanie bransoletki dla mamy. Każde dziecko otrzymuje pasek z kartonu połączony w okrąg za pomocą zszywki. Dzieci na zewnętrznej stronie paska nakleją wateczek waty. Następnie wybranym kolorem bibuły karbowanej (paskiem) owijają delikatnie bransoletkę dookoła. Na wierzchu nakleją ozdobne koraliki, cekiny.
3. SPOTKANIE Z RODZICAMI. Przedstawienie „Jak to w rodzinie bywa...”
Propozycja scenariusza takiego spotkania w opracowaniu B. Sokołowskiej-Kosik:

Na scenę wychodzi pięcioro dzieci ubranych w stroje galowe.

Dziecko 1: Dzień dobry drodzy rodzice,
witamy Was u nas serdecznie,
siądźcie na krzesłach cichutko,
i wysłuchajcie nas grzecznie.

Dziecko 2: Chyba wiecie mili moi,
 że dziś mamy święto mamy,
 a przy mamie, to i tacie,
 również fajny prezent damy.

Dziecko 3: To znaczy, że w czerwcu Dnia Taty nie będzie?

Dziecko 2: Oj będzie, oj będzie, lecz czy nie lepiej,
 rodzinę dzisiaj zobaczyć w komplecie?

Dziecko 4: Tak, tak, bo sami widzicie, mama to jakby z urzędu siedzi w rodzinie.

Dziecko 5: A tata, jak to tata,
 przeważnie do nocy w pracy,
 a jeszcze często, gęsto,
 nie ma taty po pracy.
 Bo tata moi drodzy,
 w dzisiejszych czasach bywa,
 za granicą pracuje,
 i tam mu życie upływa.

Dziecko 4: I wtedy nasza mama,
 z dziećmi siedzi w domu sama.
 Za mamę i tatę musi nam służyć,
 nie ma już w życiu większych katuszy.

Na scenę wychodzą trzy Krasnale: Śpiewają piosenkę „Chociaż mało mamy lat” (każdy Krasnal jedną zwrotkę) – refren śpiewają wszystkie dzieci na scenie i poza nią.

1. *Chociaż mało mamy lat,
 tak naprawdę niewiele,
 choć lubimy w piłkę grać,
 i pojeździć rowerem.*

*Choć na wszystko mamy czas,
 tyle zabaw nas czeka,
 wiemy, że każdy z nas wyrośnie, każdy z nas,
 na wielkiego, wielkiego na człowieka.*

ref.:

*Bo co może, co może mały człowiek,
 tak jak ja albo ty.*

*Może pani, a może pan podpowie }
 my zgodzimy się z tym }x2*

2. *Na podwórku fajnie jest,
 można sobie pobiegać,
 można w piłkę pograć też,
 i pochodzić po drzewach.*

*Można łąpać do swych rąk,
 kolorowe motyle,*

albo się ukryć tak by nikt nie widział nas,
i polecieć do słońca choć na chwilę
ref: Bo co może, co może mały człowiek...

3. Właśnie tyle lat co my,
mają Bolek i Lolek,
a więc może ja lub ty,
odegramy ich rolę.

Albo któryś będzie kimś,
najważniejszym na świecie,
będzie miał tyle sił,
dołoży wszystkich sił,
aby były szczęśliwe wszystkie dzieci.

Ref: Bo co może, co może mały człowiek.

Dzieci rozpoczynające przedstawienie siadają z boku na ławeczce.

Krasnal 1: (podnosi i pręży ramiona jak siłacz)

Bo co może mały człowiek?
Powie wielu z Was, że nic.
A ja rzeknę po krasnalsku:
„szała, bała, rym cym cym”! (*Krasnal opiera dłonie na biodrach, dumnie się pręży przed
widownią*)

Krasnal 2: Hej, kolego popatrz tylko,
jakie dziwne miny mają. (*Krasnal wskazuje na widownię*)
Czy ty nie wiesz, że to ludzie,
i naszego języka nie znają?

Krasnal 3: Tak, tłumacza tutaj trzeba,
Chyba sam to przetłumaczę:
To, że mały może wszystko,
właśnie słowa tamte znaczą.

Krasnale siadają na ławeczce po drugiej stronie sceny.

W tle słyszać muzykę. Na scenę wybiegają dzieci ubrane jak maluchy. Mają piłki, skakanki, lalki, wózki, kartki papieru. Bawią się, skaczą. Robią na scenie bałagan. Na zakończenie piosenki schodzą ze sceny.

Wstają Krasnale i Dzieci. Chodzą, patrzą kręcą ze zdziwieniem głowami.

Dziecko 1: (tapie się za głowę)

Jejku, rety, co się dzieje?
Czy huragan tutaj wieje?
Wszak to tylko tajfun może,
nieporządek, o mój Boże!

Dziecko 2: (kiwa głową)

Co ty? Tajfun? Skąd, gdzie kiedy?

Tu bawiły się dziś dzieci.

Dziecko 3: Dzieci? Chyba niemożliwe,
mamy ich zbyt pobłażliwe,
By pozwalać na bałagan,
nie mów głupot, ja cię błagam.

Krasnal 1: (wszystkie Krasnale występują do przodu)

Tak, my wiemy doskonale,
jak wygląda tutaj życie.
Dzieci brudzą, mama sprząta,
wszystko bywa znakomicie.

Krasnal 2: Jakże często liczą na nas,
mówiąc słodko i radośnie,
kiedy mama tu przychodzi,
i zapyta: „Kto tu sprzątnie?”

Krasnal 3: „Krasnoludki! – krzyczą dzieci,
a jak również, o tym wiecie,
Krasnoludków, no i czarów,
nie ma przecież na tym świecie.

Na scenę wychodzi kolejna piątka dzieci – ubrane są: w stroje gosposi – fartuszki, chusteczki na głowie. Dzieci mają w rękach szczotki, miotełki, ściereczki, wiaderka itp. śpiewają piosenkę: „Choć mam rączki małe...”

1. Choć mam rączki małe
i niewiele zrobię,
pomogę mamusi,
niech odpocznie sobie – 2 bis
2. Zamiotę pokoik,
umyję garnuszki,
niech się tu nie schodzą,
łakomczuszki muszki – 2 bis
3. Posprzątać zabawki,
przecież każdy musi,
w ten sposób, pomaga się
swojej mamusi. 2 bis

Dzieci i Krasnale biją brawo:

Gosposia 1: Przecież każde dziecko wie,
po zabawie sprząta się.

Gosposia 2: Kiedy wieczór już nadchodzi,
składam rzeczy, w których chodzę.
Do łazienki niosę je,
bo je mama uprać chce.

Gosposia 3: Kiedy już posiłek zjem,
pięknie mamie podziękuję,

bo tak, przecież każdy wie,
grzeczne dziecko się zachowuje.

Gospoia 4: Jestem miła, nie pyskata,
takie dzieci lubi tata.
Po jedzeniu sprzątam też,
bo tak się to robi, wiesz?

Gospoia 5: I jak mama mówi: żeby,
zrobić coś ważnego dla niej,
chętnie robię, co mi każe,
nawet naleśniki smażę...

Krasnal 1: Może ze smażeniem czekaj,
aż dorosła staniesz się,
tu wystarczy robić rzeczy,
które przyjemność sprawiają jej.

Dziecko 4: Posłuchajcie, my tu gadu,
a bałagan i brak ładu.
Wołać dzieci, uparciuszki,
zakładajcie im fartuszki.

Gospoia 1: Dzieci, dzieci, gdzie jesteście,
żwawo, miotły tu przynieście!

Na scenę wchodzi dzieci, które wcześniej zrobiły bałagan. Zaczyna się wielkie sprzątanie.

Krasnal 2: No i mili posprzątane
czy tak trudno było wam?
Mam ja morał z naszej bajki,
i dla dzieci i dla mam.

Krasnal 3: Kto nabrudzi, niechaj szybko,
tak posprząta chętnie tam,
mamo jedna, mamo druga,
niechaj dzieciak sprząta sam.

Wszystkie dzieci ustawiają się na scenie i śpiewają „Piosenkę dla mamy i dla taty”: Pierwszą zwrotkę śpiewają dziewczynki.

1. Zebrałam piękne kwiaty,
dla mamy i dla taty,
Bo chcę Was obdarować,
najlepiej jak się da.
A do kwiatów dołączę piosenkę,
posłuchajcie, co dla Was, mam:
tulipany, hiacynty i żonkile,
margerytki, goździki oraz lilie.
No i róże dwie, bo wiecie, że
ukochać Was mocno chcę.

*Aksamitki, stokrotki i konwalie,
 polne maki, peonie oraz dalie,
 i słonecznik też, by każdy dzień
 słoneczny był dla nas tak, jak ten.*

Ref. Bukiet wyjątkowy,

*te wszystkie kwiaty świata cudne, kolorowe,
 bo nie potrafię kochani zdecydować,
 którymi mam was dzisiaj obdarować.*

*Tulipany, hiacynty i żonkile,
 margerytki, goździki oraz lilie.*

*No i róże dwie, bo wiecie, że
 ukochać Was mocno dzisiaj chcę. (refren 2 x)*

Autor piosenki: Pracownia Piosenki MV źródło: youtube.com - Kwiaty dla mamy i taty (Tanti auguri alla mamma)

4. Ciasteczkowo – owocowe przyjęcie – rozdanie rodzicom laurek, rozdanie prezentów dla mam. Wspólna zabawa przy muzyce. Gry i zabawy.

Dzień trzeci: Gdzie pracują moi rodzice?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Nauczyciel prezentuje na tablicy obrazki przedstawiające osoby dorosłe podczas pracy. Dzieci oglądają obrazki – otrzymują polecenie podpisania wytypowanych obrazków. Wykonują podpisy na kolorowych kartkach.
2. Rozmowa z dziećmi na temat miejsca pracy ich rodziców. Wyjaśnienie, że jak mama nie pracuje zawodowo, ale zajmuje się domem i dziećmi, to także jest to praca. Zwrócenie dzieciom uwagi na konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym. Dzieci starają się określić na czym polega okazywanie szacunku innym.
3. Układanie zdań o zawodach dorosłych i zapisywanie ich do zeszytu.
4. Rozwiązywanie zadań. Dzieci wklejają treść zadania do zeszytu, dopisują pytanie, rozwiązanie i odpowiedź. Praca samodzielna.(załącznik 16)
  - *Tata Wiktora jest biznesmenem, prowadzi restaurację. We wtorek 12 osób zamówiło obiad, a 6 tylko deser. Pytanie...?*
  - *Mama Zosi jest fryzjerką. Pod koniec tygodnia ma zawsze bardzo duży ruch w zakładzie. Ostatnio uczesała 15 pań i obcięła włosy 5 panom. Pytanie...?*
  - *Mama Franka jest gospodynią domową. Dla całej rodziny musi robić dużo kanapek. Codziennie robi 5 kanapek dla taty, 2 kanapki dla Franka i 1 kanapkę dla Justynki, młodszej siostry Franka. Pytanie...?*
  - *Tata Zbyszka jest rolnikiem. Wyhodował 20 świnek. W środę sprzedał 6 z nich. Pytanie...?*
5. Odgadywanie zagadek o zawodach.
  1. *Ktoś za zeszytem przegląda zeszyt,
 Choć jest zmęczony – jeszcze pracuje.
 Gdy stawia piątkę, bardzo się cieszy.
 Przykro mu bardzo, gdy stawia dwóję.*
  2. *Leczy wszystkich ludzi,
 odwiedza też chore dzieci.
 Chodzi w białym fartuchu.*

- Kto to jest? Czy wiecie?*
3. *Siedzi w samochodzie,
trzyma kierownicę,
wozi towary po kraju
i przewozi za granicę.*
  4. *Bardzo się trzyma –
przynosi listy, paczki dla ludzi.*
  5. *Spotkasz go w ogrodzie,
gdzie pracuje co dzień
Dba o klomby i rabatki,
kocha rośliny i kwiatki.*
  6. *Nie jest kotem, a bez strachu
po spadzistym chodzi dachu.
Czarne ręce ma i twarz,
i ty go na pewno znasz.*
  7. *Kto pracuje w hełmie
pnie się po drabinie,
Kiedy syczy ogień
i gdy woda płynie?*
  8. *Tak w dzień, jak i w nocy
pracują pod ziemią,
dobywają bogactwa,
co w głębi jej drzemią.*
  9. *Stoję na drabinie,
trzymam pędzle w ręce.
Pomóżcie mi wszyscy
w pracy i w piosence.*
  10. *Ma biały fartuch jak lekarz,
ale nie leczy – wypieka.*
  11. *Wapno kielnią rzuca,
cegłę z cegłą spaja.
Będzie dom gotowy
na drogi rozstajach.*
  12. *Mam dwie dzielne pomocnice:
cienką igłę i nożyce.
One kroją, ona zszywa.
Powiedz, jak ja się nazywam?*
  13. *Jak się nazywa taki lekarz,
którego pacjent głośno szczeka?*
  14. *W dzień i w nocy pracuje,
chorym leki przepisuje.*
  15. *Gdy komputer się zawiesi,
zatnie lub zepsuje,
ten pan szybko go naprawi
i zaprogramuje.*
  16. *Miła pani na ekranie,
mapy pokazuje co dzień.*

- Na nich jest namalowane,
 co słycać w pogodzie.
17. Jest ktoś, kto potrafi
 pisać piękne zdania
 i tworzyć z nich książki
 lub opowiadania.
18. Jeździ w różne miejsca,
 często podróżuje.
 Ważne informacje
 ludziom przekazuje.
19. Na plaży lub basenie
 wszystkich obserwuje.
 Bezpieczeństwa w wodzie
 uważnie pilnuje.
20. W autobusie i tramwaju
 podchodzi na chwilę.
 Sprawdza czy pasażerowie
 mają ważny bilet.
21. Spotkasz go w niezwykłym miejscu,
 gdzie jest scena i kurtyna.
 Gdy podniosą ją do góry,
 on swój występ już zaczyna.
22. Jej praca potrzebna
 zawsze jest i wszędzie.
 Gdzie będzie pracować,
 tam i czysto będzie.
23. Gościom w restauracji
 karty dań rozdaje.
 Potem zamówione
 potrawy podaje.
24. Zachwycamy się gdy skacze,
 pływa lub boksuje.
 Spróbuj zgadnąć kto na co dzień
 sportem się zajmuje.
25. Zawód bardzo popularny,
 marzy o nim każdy chłopak.
 Lecz, niektórzy tylko mogą
 całe życie piłkę kopać.
26. Z pomocą nożyczek,
 szczotki i grzebienia,
 wygląd naszych włosów
 czaruje i zmienia.

Dzień czwarty: Jakie inne mamy mamy?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Przygotowanie do zajęć. Rozmowy z dziećmi.
2. Oglądanie prezentacji: Zwierzęta – matki i ich dzieci – autor: 2beniek, źródło: youtube.com
3. Rozmowa na temat mam zwierzęcych, o ich instynktach, miłości do swoich dzieci. Uczniowie na podstawie własnego doświadczenia mogą opowiedzieć o zaobserwowanych zachowaniach zwierząt. Oglądane krótkich filmików o rodzinach zwierząt.
4. Wykonanie portretu zwierzęcej mamy z jej dzieckiem lub dziećmi – technika dowolna. Zrobienie wystawy prac.
5. Czytanie głośne wiersza: „Kto jeszcze ma mamy” B. Sokołowskiej-Kosik. Zwrócenie uwagi na zdrobnienia w nazwach zwierzęcych dzieci.

Czy tylko ludzkie są mamy na świecie?

Nie tylko i lepszych w świecie nie znajdziecie.

Malutkie kurczątko, kwoka wyprowadza,

żółciutkie kaczątko, w wodzie kaczką sadza,

Małe kotki za kotką szybkoitko biegają,

bo chcą bardzo mleczka, mamy im to dają.

Gęś duża swoje gąsięta wodzi,

nie szkodzi, że któreś skąpie się w wodzie.

Suczka do budy szczenięta zagania,

pilnuje ich lepiej niż niejedna niania.

Maciorka ma zawsze dużo prosiaczków,

Klacz już zwyczajnie, po jednym źrebaczku.

Najlepiej ma chyba maleństwo krowy,

zapas ma mleka na roczek gotowy.

Te wszystkie mamy, jak sami wiecie

kochają swe dzieci najmocniej na świecie.

6. Wyszukiwanie w wierszu nazw zwierzęcych dzieci. Zapis wyrazów do zeszytu, wybranie pięciu wyrazów, ułożenie z nimi zdań i zapisanie do zeszytu.
7. Zabawy ruchowe: Gąski, gąski do domu.

Dzień piąty: Rodzinne drzewo. Zajęcia otwarte z rodzicami.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie prezentacji multimedialnej – nauczyciel może we wcześniejszym terminie zaprosić na sesję zdjęciową rodziców i ich dzieci, na przykład podczas spotkań klasowych.
3. Rozmowa z dziećmi na temat ulubionych zajęć poszczególnych członków rodziny, próba odpowiedzi, czego nie lubi moja mama, czego nie lubi mój tata. Wypowiedzi rodziców na temat ulubionych zajęć, potraw dzieci. Wypowiedzi dzieci na temat struktury rodziny: „Ile osób ma twoja rodzina?” (policz), „Kto to są dziadkowie?”, „Jak mają na imię twoje babcie i dziadkowie?”, „Ile dzieci mają twoi rodzice?”, „Ile masz rodzeństwa i jak się nazywają?”
4. Zabawa z elementami dramy: „Scenka rodzinna”. Dzieci i rodzice stają parami. Każda para przygotowuje scenkę sytuacyjną, w której biorą udział członkowie rodziny. Dzieci losują kartonik z napisaną

rolą: „Ja i mama”, „Ja i tata”, „Siostra i brat”, „Mama i tata”, „Dziadek i ja”, „Babcia i ja”, itp. Osoby w parach losują role, tak że mama może stać się córką, a syn babcją. Prezentacja scenek rodzajowych.

5. Wykonanie Portretu rodzinnego wspólnie z rodzicem – kredkami lub farbami, na formacie A3. Wystawa prac. Przypomnienie dzieciom o wykonywanym na wcześniejszych zajęciach drzewie genealogicznym – innym rodzaju portretu rodzinnego.
6. Gry i zabawy dla dzieci i rodziców:
  - *Jabłko na sznurkach.*
  - *Taniec na gazecie.*
  - *Obieranie jabłka – konkurs dla rodziców.*
  - *Picie soku z cytryny.*
  - *Siadamy na balony, itp.*
7. Podziękowanie za wspólne spotkanie.

Zajęcia komputerowe

Praca z wyszukiwarką Google. Dzieci wpisują w wyszukiwarkę hasło: Wiersze dla mamy. Wyszukują wierszyki i głośno czytają wybrane strony.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z piłkami.
2. Ruchowa ekspresja twórcza do muzyki.

XXXIV. Blok tematyczny – MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z życiem dzieci w innych krajach;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia oraz uzasadniania swoich decyzji, sądów i przekonań,
- kształtowanie umiejętności zdrowej rywalizacji;
- budzenie potrzeby oraz rozwijanie gotowości dzieci do świadczenia bezinteresownej pomocy.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, że nie wszystkie dzieci na świecie są szczęśliwe;
- wie co to jest wolontariat;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i skomponować obraz na temat „Wszystkie dzieci nasze są...”
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o życiu dzieci w innych krajach, z zainteresowaniem ogląda obrazy, przedstawiające życie dzieci;

- umie ułożyć obrazek w całość, omówić co przedstawia;
- dobiera podpis do obrazka;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw w jakie bawią się dzieci z innych państw,
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- czyta proste zdania, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; zajęcia w terenie, festyn;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno- przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

chusta animacyjna, piłki, worki do biegania, puzzle XXL pt. „Dzieci świata”, rozsypanka wyrazowa.

Materiały i narzędzia:

kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole.

Dzień pierwszy: Festyn rodzinny (propozycja imprezy integracyjnej)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi i rodzicami. Przygotowanie potrzebnych materiałów.
2. Powitanie przez dyrektora szkoły wszystkich przybyłych gości: uczniów, ich rodziców, dziadków, zaproszonych osób.
3. Występy dzieci: Wystawienie przedstawienia pt. „Jak to w rodzinie bywa” przez klasę pierwszą. Śpiewanie przez dzieci piosenek i deklamowanie wierszy przez cały czas trwania festynu.
4. Zabawy przy muzyce z elementami zabaw KLANZY:
  - Kto się schował? – Dzieci stają dookoła chusty trzymając jej brzeg. Gra muzyka. Pod chustą siedzi jeden uczestnik zabawy, na sygnał prowadzącego trzymający brzegi chusty zamykają oczy, uczestnik zabawy spod chusty szybko „porywa” jednego z bawiących się pod chustę. Na ponowny sygnał prowadzącego inni starają się odgadnąć kogo brak.
  - Konkurs szydełkowy dla mam – kilka chętnych mam dostaje po szydełku i kłębku włóczki – prowadzący przeprowadza lekcję instruktażową szydełkowania. Która mama wykona najdłuższy łańcuszek na szydełku? Hasłem do startu w konkursie jest rozpoczęcie utworu muzycznego. Mamy kończą

szydełkować wraz z końcem utworu. Nagrodą za najdłuższy łańcuszek jest buziak od swojego dziecka. Z szydełkowych łańcuszków pociechy mam mogą wykonać naklejane na kartonie ślimaczki z domalowanym tułowiem.

- Konkurs dla ojców: ojcowie muszą wykazać się umiejętnością szatkowania kapusty. Prowadzący wybiera kilku chętnych ojców. Każdy z ojców otrzymuje zestaw do szatkowania: fartuszek, chusteczkę, nóż, deskę do krojenia, pół białej kapusty i miskę.

Na dany przez prowadzącego znak ojcowie przystępują do pracy – należy zwrócić uwagę na jakość wykonywanej pracy. Nagrodą za pierwsze miejsce jest dyplom głównego Siekacza.

- Zabawa dla dzieci z elementami pedagogiki cyrku. Nauka żonglowania piłeczkami, woreczkami, chustkami.

5. W międzyczasie rodzice mogą przygotować poczęstunek dla dzieci np. kielbaski z grilla, lody, owoce, napój.
6. Proponuje się zaproszenie ciekawych osobistości, grup: np. formacji tanecznych, dżudoków, policjantów z psami (można poprosić o znakowanie rowerów), strażaków w wozach bojowych, formację motocyklistów, automobilistów itp.
7. Proponuje się zorganizowanie kiermaszu ciast, czy pierogów.
8. Proponuje się zorganizowanie Kącika czytania bajek lub Kącika filmowego.
9. Proponuje się rozegranie meczu między tatusiami i wyścigów, gier i zabaw między rodzinami.
10. Można również zorganizować dla dzieci i rodziców warsztaty plastyczne, muzyczne lub rękodzieła (np. wyplatania wikliny, czy lepienia garnków, pieczenia chleba itp.).

Dzień drugi: Wszystkie dzieci nasze są!

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, zajęcia własne uczniów. Przygotowanie do zajęć.
2. Nauczyciel na tablicy wywiesza elementy puzzli XXL pt. „Dzieci świata”(puzzle przygotowuje nauczyciel w formie np. A1, może to być stary plakat, jest to propozycja). Nauczyciel zachęca uczniów do ułożenia puzzli. Obraz przedstawia dzieci różnych narodowości. Uczniowie otrzymują polecenie aby przekreślić ułożone elementy puzzli na drugą stronę, pojawiają się tam elementy napisu, dzieci, które jeszcze nie brały udziału w układaniu, układają puzzle z napisem: WSZYSTKIE DZIECI NASZE SĄ! Nauczyciel wskazuje hasło jako temat zajęć.
3. Oglądanie teledysku do piosenki Majki Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są” źródło: youtube.com. Nauka części piosenki: słowa: Jacek Cygan, muzyka: Majka Jeżowska.

*Ach, co za smutas leje łzy
lalki w płacz, misiek zły
o, już się śmieje, nosek mu drży,
deszczyk był a teraz wyschły łzy.
Niebo rozjaśnia się samo
mały uśmiech, jak tęcza,
już dobrze, mamo!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Choć nie rozumiem mowy twej
czytam lęk, czytam śmiech.
Nuty nie kłamią, zbuduj z nich klucz,
otwórz nim nieśmiałość naszych słów.
Ważny jest serca alfabet,
ciepły uśmiech, jak słownik,
jesteśmy razem!*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Nie jesteś sam,
nasza piosenka ciągnie za rękaw,
podaj mi dłoń i z nami stań
nie ma dziś granic nasz dom*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Kasia, Michael, Małgosia, John,
na serca dnie mają swój dom,
uchyl im serce jak drzwi.*

*Wszystkie dzieci nasze są:
Borys, Wojtek, Marysia, Tom,
niech małe sny spełnią się dziś,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz!*

*Będzie nasz,
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz
wyśpiewaj marzenia, a świat
będzie nasz*

4. Rozmowa z uczniami na temat życia dzieci w innych krajach. Wspólne oglądanie zdjęć Anny i Krzysztofa Kubusów na portalu www.malypodroznik.pl.

5. Zabawy ruchowe: W co bawią się dzieci innych narodowości?

– **Kule (in. bule) – Francja** – jest to gra plenerowa, w której uczestniczy od 2 do 6 graczy, wiek graczy powyżej 12 lat. Czas gry od 30 do 60 minut. Do gry wykorzystuje się Boule 8 szt. – zestaw zapakowany jest w aluminiową walizkę. Walizka zawiera: 8 stalowych kul (średnica 70 mm, waga 0,6 kg), 1 drewniana kula (średnica 30 mm, waga 0,1 kg), plastik do rysowania okręgów. Gra w bule to tradycyjna francuska gra towarzyska z elementami zręcznościowymi, popularna

przede wszystkim na południu Francji (Prowansja), nad morzem Śródziemnym, ale uprawiana także w innych regionach Francji oraz w innych krajach, szczególnie śródziemnomorskich. Gra powstała w 1910 roku i wywodzi się z innej, podobnej gry o nazwie jeu provençal („gra prowansalska”). Pierwsze bule były robione z drewna i obijane ze wszystkich stron gwoździami. W 1930 roku przyjęto definitywnie użycie buli ze stali. Pierwsze rozgrywki międzynarodowe odbyły się w 1959 roku, a w Mistrzostwach Świata w 2004 roku w Grenoble uczestniczyły już 53 kraje. Polskie zrzeszenie sympatyków powstało w 2002 roku, a jego siedziba znajduje się we Wrocławiu. Rozgrzywka odbywa się na pozbawionym trawy placu, np. na utwardzonym piasku, o wystarczających wymiarach (które dla gry turniejowej wynoszą min. 15×4 m) i polega na rzucaniu z wytyczonego okręgu, stalowymi kulami („bulami”; franc. „boule” – kula) w kierunku małej drewnianej kulki nazywanej po francusku „cochonnet”, co znaczy „prosiaczek” (w Polsce używa się nazwy „świnka”). Proponuje się obejrzenie pokazu gry w Bule. Źródło: youtube: „JAK GRAĆ W BULE?”

– **MOUT – KO – TCHAT – KI** (chowanie i szukanie)

Liczba dzieci, które mogą brać udział w zabawie to 3-5, ale może i więcej. Dzieci ustawiają się w półkolu. Drogą losowania zostaje wybrana jedna osoba, która otrzymuje mały kamyk (można go zastąpić kasztanem, piłeczką itp.). Wybrana osoba podchodzi do każdego dziecka i wkłada rękę z kamykiem do kieszeni np. kurtki danego dziecka. Osoba, która chowa w dłoni kamyk może zostawić go w kieszeni danego dziecka. Może tylko udawać, że go tam zostawiła. Jeśli dziecko uważa, że kamyk nie został w jego kieszeni (jest nadal w dłoni chowającego) chwytając go za nadgarstek ręki (tej w której według niego jest kamyk). Jeśli kamyk rzeczywiście jest w dłoni dzieci zamieniają się rolami. Natomiast jeśli okaże się, że kamyk rzeczywiście jest w kieszeni, a jej właściciel chwycił za rękę, chowający otrzymuje jeden punkt. Osoba, która chowa kamyk przechodzi do kolejnego dziecka i powtarza czynności. To dziecko, które w czasie zabawy (można określić czas jej trwania np. 15 minut) zdobędzie największą ilość punktów zostaje zwycięzcą.

– **HTAING – TJA – TE – TJI – KI** (rzuty pomarańczami) Korea

Zabawa należy do ulubionych zabaw dzieci w Korei. Do zabawy wykorzystują one owoce dziko rosnących pomarańczy. My możemy zamiast dzikich pomarańczy użyć małych piłeczek lub woreczków.. Zamiast nich użyjcie np. małych piłeczek. W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. Każde dziecko ma swoją piłkę. Na umówiony sygnał osoby, która prowadzi zabawę wszystkie dzieci podrzucają piłki do góry i następnie chwytają je. Punkt karny otrzymują dzieci, które nie złapały piłki. Zabawa trwa nadal. Wygrywa dziecko, które nie otrzymało żadnego punktu karnego lub miało ich najmniej spośród wszystkich uczestników zabawy.

– **LUFTBALLON TRENTEN** (kopanie balonów)

W zabawie może brać udział dowolna liczba dzieci. By zabawa mogła się odbyć musi być co najmniej dwóch uczestników. Każdemu dziecku sznurkiem lub tasiemką, do nogi lub ręki (do wyboru – ale u wszystkich dzieci ta sama kończyzna – np. lewa noga) zostaje przywiązany nadmuchany balon. Gdy wszystkie balony są już przyłączone rozpoczyna się zabawa. Na sygnał osoby prowadzącej każde dziecko próbuje zmiąć przeciwnika, jednocześnie ochraniając swój balon. Zabawę można prowadzić w parach – każdy ma jednego przeciwnika lub w tzw. dzikim bałaganie – wszyscy przeciwko wszystkim. W zabawie wygrywa dziecko, któremu najdłużej udało się ochronić swój balon.

- TAK/NIE

W zabawie bierze udział dowolna liczba osób. Dzieci ustawiają się w szeregu. Należy zachować pewną odległość między sobą. Wszyscy patrzą na dziecko, które kieruje zabawą. Ich zadaniem jest śledzić każdy ruch dziecka prowadzącego zabawę. Jeżeli po danej figurze, ćwiczeniu itp. Kierujący powie słowo „TAK” dzieci naśladują go (wykonują zademonstrowane ćwiczenie) a jeśli padnie słowo „NIE” – dzieci pozostają w poprzedniej pozycji. Każde dziecko, które się pomyli musi zrobić krok do tyłu. W zabawie zwycięża dziecko, które pozostanie najbliżej dziecka kierującego zabawą.

- SÓL, LÓD (zabawa turecka)

Dzieci stają w kole, w jednym rytmie uderzają się dwa razy w kolana, dwa razy klaszczą i dwa razy pstrykają palcami, jednocześnie mówią w rytmie ruchów sól, lód. Kto się pomyli odpada. Prowadzący może zmienić kolejność słów: sól – lód, lód – sól (utrudnienie).

- MANUHAN – gra pochodzi z Filipin (pd.-wsch. Azja), ale gra się w nią również w wielu innych miejscach

Liczba uczestników: od dwóch do ośmiu. Najpierw rysujemy dwie równoległe linie – odległość między nimi powinna wynosić około cztery metry.

Wszyscy uczestnicy gry stają na jednej z tych linii.

Każdy rzuca kolejno swoim krążkiem, kamykiem, woreczkiem w kierunku drugiej linii.

Wygrywa ten, czyj krążek wylądował najbliżej drugiej linii i to on rozpoczyna następną serię rzutów. Drugi jest ten, czyj krążek upadł nieco dalej od linii mety itd. Odpowiednio do położenia krążków ustalamy kolejność rzutów w następnej zabawie.

- ZIK, ZAK, ZUK – zabawa pochodzi z Hiszpanii, ale bawią się w nią dzieci z Francji, Włoch i Andory. Bierze w niej zazwyczaj udział więcej niż sześciu uczestników.

Wszyscy uczestnicy stoją w kole i ustawiają prawą stopę tak, żeby czubki butów dotykały do siebie.

Wszyscy mówią jednocześnie: „Jeden, dwa, trzy, zik, zak, zuk, jeden, dwa, trzy”.

Każdy z uczestników decyduje, czy zostawi prawą stopę w kole, czy chce ją wycofać. W dalszej zabawie biorą udział ci, których było mniej. Pozostali odpadają.

Ostatnia osoba, która zostanie, wygrywa.

- SZEWC – ZAPATERO – (Ameryka Północna i Środkowa). W grę gra dwóch uczestników.

Do gry potrzebny jest jeden kamyk.

Jeden z uczestników bierze kamień do ręki i zamyka dłoń w pięść.

Porusza pięściami w górę i w dół, i pyta: „Gdzie mieszka szewc, na dole czy na górze?”

Kiedy skończy wypowiadać to zdanie, kładzie pięści jedna na drugiej.

Drugi gracz musi zgadnąć, w której dłoni znajduje się kamień, mówi: „na górze” albo „na dole”.

Osoba, która schowała kamień, otwiera wybraną dłoń. Jeśli wypadnie z niej kamień, wygrywa drugi uczestnik.

Bibliografia:

Oriol Ripoll, Najpiękniejsze zabawy świata dla dzieci, Kielce 2006

Dzień trzeci: Pomagamy innym. Co to jest wolontariat?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – przygotowanie do zajęć, rozmowy z dziećmi, zadania własne uczniów.
2. Nauczyciel ustawia na stoliku 11 pudełek, mogą być małe, żeby było zabawniej, mogą być duże – w każdym pudełku znajduje się jedna kartka z jedną literą. Po jednej stronie na każdej kartce znajduje się litera, po drugiej stronie kartek dzieci znajdują zadania matematyczne do rozwiązania w zespołach (dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, zadania tekstowe). Dla utrudnienia: na kartkach mogą znajdować się po dwa zadania. Wyniki ich według polecenia można sumować lub odejmować i dopiero powstały wynik wykorzystujemy przy układaniu kartek w odpowiedniej kolejności. Po rozwiązaniu zadań dzieci przyczepiają kartki na tablicy magnesami malejąco – od największego wyniku do najmniejszego, następnie odwracają kartki i odczytują hasło: WOLONTARIAT.
3. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu. Wyjaśnienie, że wolontariat jest to: dobrowolna, bezpłatna, świadoma praca na rzecz innych lub całego społeczeństwa, wykraczająca poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie.

Wolontariusz to osoba, która dobrowolnie i świadomie oraz bez wynagrodzenia pracuje na rzecz innych. Określenie *bezpłatna* nie oznacza *bezinteresowna*, lecz *bez wynagrodzenia materialnego*. W rzeczywistości wolontariusz uzyskuje liczne korzyści niematerialne: satysfakcję, spełnienie swoich motywacji (poczucie sensu, uznanie ze strony innych, podwyższenie samooceny itd.), zyskuje nowych przyjaciół i znajomych, zdobywa wiedzę, doświadczenie i nowe umiejętności, a w związku z tym i lepszą pozycję na rynku pracy.

Kiedy mówimy o tym, że praca wolontariusza *wykracza poza związki rodzinno-koleżeńsko-przyjacielskie* oznacza to, że nie każda praca na rzecz innych jest wolontariatem. Np. pomoc własnej babci wolontariatem nie jest, natomiast pomoc starszej osobie w pobliskim hospicjum czy domu pomocy społecznej już jest.

Jeśli dzieci uczestniczyły już w jakiejś akcji wolontaryjnej (jeśli będąc w sklepie składały jakieś dary do koszyka dla ludzi ubogich, uczestniczyły w akcji: Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy czy in.), dzielą się wrażeniami z kolegami. Rozmowa z dziećmi na temat wolontariatu polega na tym, że staramy się o to, aby to dzieci doszły do wniosku: Warto bezinteresownie pomagać innym! oraz zrozumiały: Dlaczego?

4. Zwrócenie również uwagi dzieciom, że pomaganie w domu mamie, tacie czy babci nie jest wolontariatem, a już przyjmowanie za taką pomoc wynagrodzenia jest wręcz niestosowne. Rozmowa na temat praw i obowiązków dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem obowiązków, przypomnienie o konieczności traktowania z szacunkiem dorosłych, ale również swoich kolegów i koleżanki.
5. Nauczyciel proponuje uczniom zorganizowanie zbiórki darów np. dla dzieci z wybranego Domu Dziecka lub w porozumieniu z Proboszczem miejscowej Parafii lub Ośrodkiem Pomocy Społecznej dla dzieci szczególnie potrzebujących pomocy, z rodzin biednych.
6. Należy zapytać dyrektora szkoły, czy zezwoli na organizację tej akcji w placówce.
7. Wykonanie plakatów do rozwieszenia w szkole i poza nią. Plakaty wykonujemy na dużych, kolorowych kartkach brystolu. Dzieci otrzymują gotowy tekst do naklejenia na kartkach, ale pocięty na poszczególne wyrazy. W zespołach należy złożyć prawidłowo tekst i po sprawdzeniu przykleić. Dzieci ozdabiają plakaty już według własnego uznania i dowolną techniką. (Przy okazji wykonania plakatów rozmawiamy z dziećmi o tym do czego w ogóle służy plakat, możemy pokazać dzieciom jak wyglądają inne plakaty, porozmawiać o drukarni i pracownikach drukarni.

PROPOZYCJA TEKSTU NA PLAKAT:

UWAGA!	PIERWSZA	KLASA	ORGANIZUJE	W NASZEJ
SZKOLE	ZBIÓRKĘ	DARÓW	DLA DZIECI	Z DOMU
DZIECKA.	ZBIERAMY:	LETNIE	UBRANIA	DZIECIEŃCE,
NOWE	I UŻYWANE,	ALE	W DOBRYM	STANIE!
ZABAWKI,	GRY,	KREDKI,	FARBY,	PAPIER XERO.
PROSIMY TEŻ	O OPAKOWANĄ	ŻYWNOŚĆ.	DARY	ZBIERAMY
DO	20 CZERWCA.	ZA POMOC	WSZYSTKIM	DZIEKUJEMY!

8. Rozwieszenie plakatów.

XXXV. Blok tematyczny: ZABAWA W TEATR

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ze specyfiką pracy w teatrze;
- rozbudzanie zainteresowania dzieci teatrem;
- doskonalenie mowy dzieci w aspekcie słownikowym i ortofonicznym,
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstów;
- zachęcanie do ekspresji słownej, muzycznej i ruchowej;
- doskonalenie umiejętności wyrażania uczuć i emocji poprzez pantomimikę,
- przygotowanie do aktywności w życiu kulturalnym szkoły oraz lokalnego środowiska.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jaka jest specyfika pracy aktora;
- rozumie, że poprawna wymowa jest potrzebna w celu prawidłowego komunikowania się z innymi ludźmi;
- wie, w jaki sposób ćwiczyć dykcję;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa różnorodne zadania tekstowe;
- rozumie swoje prawa i obowiązki jako dziecka;
- umie wyciąć elementy i pomóc w wykonaniu dekoracji do przedstawienia teatralnego, potrafi malować farbami na dużym formacie,
- rozpoznaje różne rodzaje głosu ludzkiego;
- z ciekawością słucha informacji o powstaniu teatru na świecie;
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, potrafi przezwyciężyć treść;
- umie prawidłowo zachowywać się w teatrze podczas spektaklu i antraktu;

- dobiera podpisy do odpowiednich obrazków;
- zgodnie współdziała podczas pracy i zabawy z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; wyjazd edukacyjny;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

instrumenty perkusyjne, tekst „W teatrze”, wiersze J. Tuwima: „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamczuchu i jego cioci”, „Warzywa”, garderoba baletnicy (naturalna lub obrazek): trykot, baletki, materiały do wykonania kukiełek, nagrania fragmentów wybranych arii operowych, przedstawień baletowych, scenariusz przedstawienia „Pierwszaki na wakacjach” B. Sokołowskiej – Kosik.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony, kredki, flamastry, kleje nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, papier pakowy.

Dzień pierwszy: W Teatrze lub w Filharmonii

Przebieg zajęć:

1. Powitanie: Oglądanie obrazów przedstawiających wnętrza sławnych Teatrów i Filharmonii – grafika Google. Rozmowa z dziećmi na temat: Co to jest Teatr, Filharmonia ?

Teatr – rodzaj sztuki widowiskowej, w której aktor lub grupa aktorów na żywo daje przedstawienie dla zgromadzonej publiczności. Terminem teatr określa się też sam spektakl teatralny lub też budynek, w którym jest grany. Jest wiele rodzajów teatru, między innymi: teatr szkolny. Do innych rodzajów teatrów zaliczamy: balet, operę, pantomimę.

2. Nauczyciel wyjaśnia co to jest balet, opera, pantomima.
3. Rozmowa z dziećmi na temat zachowania się w teatrze, na temat ubioru, jaki powinniśmy założyć na taką wizytę. Rozmawiamy również z dziećmi o tym, czy podczas spektaklu w Teatrze czy w Filharmonii dozwolone jest posilanie się. Wyjaśniamy, dlaczego więc (o czym na pewno wspomną dzieci) przed wejściem do kina można kupić przekąski i napoje. Film w kinie trwa nieprzerwanie dłuższy czas, kino dodatkowo zarabia na sprzedawaniu przekąsek i jeśli zezwala na jedzenie podczas seansu filmowego to można to robić, jednak zasada porządku obowiązuje zawsze – nie wolno podczas jedzenia nabrudzić. W czasie seansu w teatrze są przerwy w trakcie przedstawienia, zwane antraktami, podczas których aktorzy zmieniają stroje, zmieniana jest również wtedy dekoracja. W tym czasie można wyjść

z sali teatralnej i zjeść coś (nigdy na sali). W Filharmonii nie spotyka się, mimo braku przerw, aby ktoś jadł podczas spektaklu.

4. Dzieci otrzymują tekst: „W teatrze”, czytają go po cichu (załącznik 15). Po przeczytaniu tekstu odpowiadają na pytania zadawane przez nauczyciela, związane z treścią.

Dominika i Patryk to rodzeństwo. Mieszkają w niewielkiej miejscowości koło Lublina. Pewnego wieczoru rodzice zrobili im prawdziwą niespodziankę. Mama przygotowała dzieciom odświętne stroje, rodzice również ubrali się bardzo ładnie i wszyscy pojechali do teatru na Starym Mieście. Tam, z okazji Dnia Dziecka wystawiane było przedstawienie dla dzieci, o Jasiu i Małgosi. Wszyscy świetnie się bawili i zadowoleni z miło spędzonego wieczoru wrócili do domu.

Pytania nauczyciela:

- 1) Jakie imiona miało rodzeństwo?
  - 2) Jak nazywa się miasto, w okolicach którego mieszkają?
  - 3) Jaką niespodziankę zrobili dzieciom rodzice?
  - 4) Jaki tytuł miało przedstawienie, które oglądali?
  - 5) Czy dzieciom podobała się niespodzianka? Jak myślisz? Napisz odpowiedź w zeszyte.
5. Wytypowani uczniowie czytają swoje odpowiedzi z zeszytu.
6. Zabawy z pantomimą – przygotowanie krótkich scenek pantomicznych.
7. Zabawy pantomiczne z matematyką – nauczyciel pokazuje tylko za pomocą pantomimy treść zadań, dzieci próbują je odgadnąć. Pytanie, rozwiązanie i odpowiedź zapisujemy do zeszytu.
8. Rozdanie ról krótkiego przedstawienia: „Pierwszaki na wakacjach!”. Scenariusz przedstawienia opracowała B. Sokołowska-Kosik. W dniu dzisiejszym rozpoczną się próby; wystawienie przedstawienia jest planowane na zakończenie roku szkolnego.

Na scenę wchodzi grupa uczniów – turystów z przewodnikiem, ubrani są w letnie stroje, słomkowe kapelusze, okulary przeciwsłoneczne, w tle scenografia, starożytne budowle greckie, w oddali słychać przyciszoną muzykę grecką:

– Przewodnik zataczając szeroki łuk ręką mówi:

Witam państwa na południu Europy,
tu gdzie ciepłe może głaścze plaży złoty piach,
tu Sokrates i Platon wspaniały,
spędzali często swój wolny czas.

Jeden z turystów:

Tu i Dedal i Ikar byli,
budowali labirynt, ja to wiem!
A potem nad morze poleciecieli,
z wyspy co Kretą zowie się.

Drugi turysta:

Tu na górze, która Olimp się nazywa,
starożytnych Bogów pałac był,
Wielki Zeus siły swej używał,
trzymając w dłoniach błyskawice trzy.

Przewodnik:

Wiele tutaj zabytków jest przepięknych,
każdy na wycieczkę do Grecji jechać chce,
lecz to nie wszystko co o niej się dowiemy,
bo bardzo ważną rzeczą podzielić się chcę.

Trzeci turysta:

Wiem, wiem, mówiłeś nam kiedyś, pamiętasz?
Tu, w Grecji teatr swój początek miał, bo
i jak wiele, bardzo wiele fajnych rzeczy,
starożytnym Grekom zawdzięczamy to.

Czwarty turysta:

Na wycieczkę do Grecji warto więc ruszyć,
bo nie tylko odpocząć można tu,
ale kawał prawdziwej historii poruszyć,
a to nauką będzie zawsze twą.

Turyści oglądają zabytki, robią zdjęcia, nagle słychać sygnał policyjnej syreny. Na scenę wchodzi Policjant, Lekarz i Strażak. Witają się z turystami.

Policjant:

Już niedługo koniec szkoły,
na wakacje przyjdzie czas
co dobrego nam przyniosą,
a co złego czeka nas.

Piąty turysta:

O, o zaraz straszyć trzeba,
toż to przecież miły czas,
o przyjemnym opalaniu,
wtedy myśli większość z nas.

Lekarz:

Opalanie? Właśnie, właśnie,
niebezpieczne bywa też,
zwłaszcza gdy się w trakcie zaśnie,
poparzenia będziesz mieć.

Szósty turysta:

Och, straszycie tylko nas,
przyjemności nadszedł czas,
na wycieczki, na kąpiele,
te radości dadzą wiele!

Strażak:

No, pomówmy o kąpielach,
czy bezpieczne zawsze są?

Tylko przy dorosłych można,
w wodę wejść i kapać się.

Siódmy turysta:

Tylko straszą nas tu dzisiaj,
i wakacje popsuć chcą,
Czy musimy tego słuchać,
Zeus niech pokaże moc?

Nagle rozlegają się dźwięki ZORBY – greckiego tańca – tanecznym krokiem na scenę trzymając się za ręce wchodzą: ZEUS – najważniejszy z bogów, GAJA – bogini Ziemi, AFRODYTA – bogini piękności, ATENA – bogini mądrości, POSEJDON – bóg mórz i oceanów, ubrani w białe prześcieradła.

Zeus:

Kto tu wzywał moje imię,
oby wiedział czego chce,
bo mój czas jest bardzo drogi,
o co ma zapytać mnie?

Ósmy turysta:

Powiedz nam Zeusie drogi,
bo tu tylko straszą nas,
czy to ważne są przestrogi,
o wakacjach mówią nam.

Dziewiąty turysta:

Uważajcie na słońeczko,
uważajcie na kąpiele,
a co jeszcze nam wymyślą,
czy tych przestróg jeszcze wiele?

Atena:

Jam Atena, bogini mądrości,
mam kilka jeszcze wiadomości.
Uważać w domu, gdy nie ma dorosłych,
by w głowie nie rodziły się dziwne pomysły.

Gaja:

Ja Gaja, potężna bogini Ziemi,
wszystko przed oczami mi się mieni,
uważajcie na drodze, na rowerze,
odblaski noście, mówię wam szczerze.

Dziesiąty turysta:

Ojej, uważać tylko trzeba,
nic przyjemności nie zażyjemy,
wolności dla nas wcale nie ma,
przygody żadnej nie przeżyjemy.

Posejdon:

Jam Posejdon, bóg mórz i oceanów,
i wiem dobrze jak straszna może być woda.
Nie ma żartów, gdy komuś coś się stanie
po prostu jest to wielka szkoda.

Jedenasty turysta:

Przyjechaliśmy tu zwiedzać zabytki,
a znaleźliśmy wiele mądrości.
Nauka dorosłych drogie dzieci,
czasami was za bardzo złości.

Dwunasty turysta:

Uważać zaś trzeba, by nic się nie stało,
żeby wypadków było bardzo mało,
pamiętać też o rozsądku należy,
niech lepiej każdy mi uwierzy.

Trzynasty turysta:

Grecja historią teatru nas kusila,
a nauki nam na pamiątkę zostawiła:

Wszyscy:

Podczas wakacji uważaj na siebie,
a kiedy jesteś w pilnej potrzebie,
a taty, mamy nie ma blisko,
na 112 dzwoń dziecko szybko.

Policjant (może być drugi):

Nie nadużywaj numeru tego,
bo gdybyś robić chciał głupie żarty,
ktoś inny może być wtedy w potrzebie,
nieszczęścia żart nie jest nic warty.

Na zakończenie wszyscy aktorzy tańczą na scenie zorbę.

Dzień drugi: Wyjazd uczniów do Filharmonii lub Teatru na spektakl dla dzieci (propozycja wyjazdu edukacyjnego)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – czynności organizacyjno-porządkowe przed planowanym wyjazdem do teatru lub Filharmonii. Przypomnienie dzieciom o konieczności utrzymania dyscypliny i sposobu zachowania się w miejscu publicznym. Sprawdzenie obecności, podanie programu wyjazdu.
2. Praca plastyczna: Projektowanie kostiumów dla aktorów do sztuki jaką mają oglądać dzieci. Wystawka prac.
3. Program wyjazdu: Oglądanie spektaklu w teatrze lub Filharmonii. Uzupełnieniem wycieczki może być zorganizowane spotkanie z aktorami, oglądanie pomieszczeń teatru.

4. Powrót do szkoły. Podczas powrotu możemy z dziećmi porozmawiać o wrażeniach z teatru.

Dzień trzeci: Balet – taneczny teatr

Przebieg zajęć:

1. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Wykonanie projektu własnej scenografii do obejrzanego w dniu poprzednim przedstawienia – rysunek kredką świecową, ołówkową i czarnym flamastrem. Prezentacja prac na tablicy w klasie.
2. Oglądanie filmu z dowolnego, wybranego przez nauczyciela przedstawienia baletowego, źródło: youtube.com. Rozmowa z dziećmi na temat obejrzanego filmu. Wspólne zredagowanie notatki na temat obejrzanego fragmentu baletu. Zapis kilku prostych zdań ze słuchu do zeszytu. W celu sprawdzenia poprawności zapisu w zeszycie dzieci dyktują chętnym uczniom poszczególne zdania, które zapisywane są na tablicy. Samokontrola pracy.
3. Nauka kilku podstawowych figur baletowych – dzieci przebierają się w stroje gimnastyczne.
4. Pokaz części garderoby baletnicy na obrazie lub w naturze – baletek, trykotu.
5. Ćwiczenia matematyczne: Matematyczne ZOO – www.matzoo.pl – dodawanie i odejmowanie do 20 – dzieci mają możliwość sięgnięcia po trudniejsze zadania.
6. Ćwiczenia baletowe przy muzyce. Gry i zabawy z elementami baletu: np. „Palce – pięty” – dzieci przy określonej muzyce chodzą po sali na palcach, gdy zmienia się muzyka zaczynają przemieszczać się na piętach. Dzieci muszą uważnie słuchać jaką muzykę włącza nauczyciel (można wykorzystać również instrumenty perkusyjne). Podczas zabawy dzieci mogą również chodzić na zewnętrznej i wewnętrznej stronie stóp, mogą czworakować.

Dzień czwarty: Opera

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Działania własne dzieci. Rozmowy z dziećmi. Przygotowanie do zajęć.
2. Wysłuchanie fragmentów wybranych arii operowych śpiewanych różnej wysokości głosami: basem i sopranem (np. aria Skołuby z opery „Straszny Dwór” S. Moniuszki (bas), „O mio Bambino caro” G. Pucciniego z opery „Gianni” (sopran).
3. Próby głosu – zabawa w operę – dzieci próbują śpiewać głosami zbliżonymi do basu – najniższego głosu ludzkiego i sopranu, najwyższego głosu – ćwiczenia dykcji, wyśpiewujemy znane nam piosenki na sylabach: la, la, la, ...lo, lo, lo, ...so, so, so... te, te, te... i inne.
4. Obejrzenie fragmentów wybranej opery źródło: youtube.com, rozmowa na temat obejrzanego obrazu. Wspólne zredagowanie notatki, zapisanie jej na tablicy i przepisanie do zeszytu. Podkreślenie w zdaniach czterech wyrazów związanych z teatrem czy operą.
5. Ćwiczenia dodawania i odejmowania w pamięci w zakresie 20. Układanie i rozwiązywanie zadań tekstowych do wybranych przykładów. Zapisywanie treści zadań i rozwiązań do zeszytu.
6. Wykonanie projektu sukni śpiewaczki operowej – wycinanka z papieru.
7. Ułoż zdania z podkreślonymi wyrazami i zapisz je w zeszycie.

Dzień piąty: Teatr lalkowy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, własne działania dzieci, przygotowanie do zajęć.
2. Wspólne oglądanie prezentacji dotyczących przedstawień w teatrze kukiełkowym, ze szczególnym

zwróceniem uwagi na postaci kukiełek i scenografię – źródło: youtube.com . Rozmowa z dziećmi na temat specyfiki teatru kukiełkowego i tego, czym jest kukiełka: pokaz w Grafice Google.

3. Pokaz przedstawienia kukiełkowego przygotowanego przez nauczyciela – inscenizacja dowolnego wiersza: np. „Spóźniony słowik”, „O Grzesiu kłamczuchu i jego cioci”, „Warzywa” J. Tuwima (lub inne):

Spóźniony słowik

*Płacze pani słowikowa w gniazdku na akacji,
 Bo pan słowik przed dziewiątą miał być na kolacji.
 Tak się godzin wyznaczonych pilnie zawsze trzyma,*

*A tu już po jedenastej – i słowika nie ma!
 Wszystko stygnie: zupka z muszek na wieczornej rosie,
 Sześć komarów nadziejanych w konwaliowym sosie,
 Motyl z różną, przyprawiony gęstym cieniem z lasku,
 A na deser – tort z wietrzyka w księżycowym blasku.*

*Może mu się co zdarzyło? Może go napadli?
 Szare piórka oskubali, srebrny głosik skradli?
 To przez zazdrość! To skowronek z bandą skowroniątek!
 Piórka – głupstwo, bo odrosną, ale głos – majątek!*

*Nagle zjawia się pan słowik, poświstuje, skacze...
 „Gdzieś ty latała? Gdzieś ty fruwała? Przecież ja tu płaczę!”
 A pan słowik słodko ćwierka: „wybacz, moje złoto,
 Ale wieczór taki piękny, że szedłem piechotą!”*

O Grzesiu kłamczuchu i jego Cioci

*Wrzuciłeś, Grzesiu, list do skrzynki, jak prosiłam?
 – List, proszę Cioci? List? Wrzuciłem, Ciociu miła!
 – Nie kłamiesz Grzesiu? Lepiej przyznaj się kochanie!
 – Jak Ciocię kocham, proszę Cioci, że nie kłamię!
 – Oj Grzesiu, kłamiesz! Lepiej powiedz po dobroci!
 – Ja miałbym kłamać? Niemożliwe, proszę Cioci!
 – Wuj Leon czeka na ten list więc daj mi słowo.
 – No słowo daję! I pamiętam szczegółowo:*

*List był do wujka Leona,
 A skrzynka była czerwona,
 A koperta.. no taka... tego...
 Nic takiego nadzwyczajnego,
 A na kopercie nazwisko
 I Łódź, i ta ulica z numerem,
 I pamiętam wszystko:
 Że znaczek był z Belwederem,
 A jak wrzucałem ten list do skrzynki,
 To przechodził tatuś Halinki,
 I jeden oficer też wrzucał,
 Wysoki – wysoki,*

Taki wysoki, że jak wrzucał to kucał.
I jechała taksówka... i powóz...
I krowę prowadzili... i trąbił autobus,
I szły jakieś trzy dziewczynki,
Jak wrzucałem ten list do skrzynki...
Ciocia głową pokiwała,
Otworzyła szeroko oczy ze zdumienia:
– Oj Grzesiu, Grzesiu!
Przecież ja ci wcale nie dałam
Żadnego listu do wrzucenia!...

Warzywa

Położyła kucharka na stole:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

Fasolę,

Kapustę,

Pietruszkę,

Selery

I groch.

Och!

Zaczęły się kłótnie,

Kłóć się okrutnie:

Kto z nich większy,

A kto mniejszy,

Kto ładniejszy,

Kto zgrabniejszy:

Kartofle?

Buraki?

Marchewka?

Fasola?

Kapusta?

Pietruszka?

Selery

Czy groch?

Ach!

Nakrzyczały się, że strach!

Wzięła kucharka –

Nożem ciach!

Pokrajała, posiekała:

Kartofle,

Buraki,

Marchewkę,

*Fasolę,
Kapustę,
Pietruszkę,
Selery
I groch –
I do garnka!*

4. Wybór wierszyków które będą wykorzystane w przedstawieniu (uczniowie muszą dobrze znać treść wiersza, który będą przedstawiać), wybór podkładu muzycznego, wykonanie kukiełek oraz sylwet dowolną techniką, przygotowanie miejsca w którym będzie się odbywało przedstawienie.
5. Dziecięcy teatrzyk kukiełkowy. Podczas występów dzieci mogą recytować wierszyki z pamięci, może je również czytać lub recytować nauczyciel, można odtworzyć wiersze z płyt CD itp.

Zajęcia komputerowe

Gra w gry internetowe dla dzieci online: <http://grydladzieci.edu.pl/> – ze szczególnym zwróceniem uwagi na gry matematyczne.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Ćwiczenia ruchowe z elementami równowagi i skoku w dal.
2. Gry i zabawy ruchowe z elementami baletu.

XXXVI. Blok tematyczny: Bezpieczne wakacje!

Cele ogólne:

- wdrożenie dzieci do stosowania zasad bezpieczeństwa poprzez uświadomienie im możliwych źródeł niebezpieczeństwa;
- kształtowanie u uczniów prawidłowych postaw wobec zaistniałego zagrożenia;
- doskonalenie umiejętności czytania i deklamowania (recytacji) tekstu;
- rozwijanie orientacji przestrzennej;
- doskonalenie umiejętności rachunkowych w zakresie 20;
- rozwijanie umiejętności dostrzegania potrzeb innych ludzi oraz gotowości do zachowań pomocowych.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wie i rozumie, jakie mogą grozić mu niebezpieczeństwa podczas zabaw w wodzie, spotkania z psem, nieprawidłowego poruszania się po drodze, w kontakcie z urządzeniami mechanicznymi (maszynami rolniczymi);
- wie jak prawidłowo zareagować w razie pożaru, powodzi, huraganu, burzy oraz w sytuacjach nietypowych takich jak zagubienie się w lesie lub w mieście;
- rozumie, że w kontaktach z osobami dorosłymi musi umieć odmawiać w sytuacjach zagrażających jego bezpieczeństwu;
- zna i respektuje podstawowe zasady w ruchu drogowym;

- wie jakie wykonać czynności ratownicze w razie nieobecności osób dorosłych.;
- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, rozwiązuje i układa zadania tekstowe;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o bezpieczeństwie podczas wakacji
- umie świadomie kontrolować reakcje swojego ciała, umie przezwyciężyć strach;
- zna numery alarmowe;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi, czyta proste zdania.

Metody:

- asymilacji wiedzy: objaśnienie, opowiadanie, pogadanka, rozmowa, instrukcja, pokaz;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowa, gier i zabaw dydaktycznych;
- waloryzacyjne: ekspresywne i impresywne;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa; spotkania z policjantem, lekarzem i strażakiem, wycieczka;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno-Logiczne, Centrum Artystyczne.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno–logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

ulubione misie, biała i czerwona chorągiewka, kartki z numerami alarmowymi, rowerowy kask ochronny, wiersz W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”, karta pracy, tekst z lukami, książka Cz. Janczarskiego „Jak Wojtek został strażakiem”, Regulamin wyjazdu na basen.

Materiały i narzędzia:

tablica interaktywna, laptop, , kartony format A4 i A3, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże kartony, bandaże, plastry, apteczka.

Dzień pierwszy: Rozmowy o wakacjach z Policjantem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Spotkanie z policjantem zaproszonym do szkoły (lub wycieczka do komisariatu).
3. Rozmowa z dziećmi o zasadach bezpieczeństwa w ruchu drogowym podczas poruszania się pieszo i rowerem. Należy zaznaczyć, że dzieci w wieku 7 lat nie mogą samodzielnie poruszać się rowerem po drogach, mogą tylko to robić pod opieką dorosłych i w kaskach ochronnych na głowie (pokaz kasku i fragmentu relacji z wyścigu kolarskiego – youtube.com).

4. Ćwiczenia prawidłowego przechodzenia przez jezdnie w miejscu oznakowanym i nieoznakowanym. Ćwiczenia można wykonać na placu szkolnym.
5. Zasady bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem (dziecko bezwarunkowo siedzi przypięte w foteliku lub nakładce – „pokaz na misiui” jak zachowuje się w samochodzie nieprzypięte dziecko podczas ostrego hamowania).
6. Rozmowa na temat sposobu wzywania policji pod numerami: 112 i 997.
7. Czytanie (przypomnienie) przez nauczyciela wiersza Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”:
*„Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”
 Na chodniku przystań bokiem.
 Popatrz w lewo byстрыm okiem.
 Skieruj w prawo wzrok sokoli.
 Znów na lewo spójrz powoli.
 Jezdnia wolna – więc swobodnie
 mogą przez nią przejść przechodnie.*
8. Dzieci otrzymują kartę pracy: mają za zadanie ustalić kolejność czynności podczas przechodzenia przez jezdnię – załącznik 18.

KARTA PRACY UCZNIĄ

W kratki nad zdaniami wstaw odpowiednią liczbę, wskazującą, która z kolei jest to czynność podczas przechodzenia przez jezdnię.

Dzieci przechodzą przez jezdnię.

Dzieci patrzą w lewą stronę.

Dzieci patrzą drugi raz w lewą stronę.

Dzieci patrzą w prawą stronę.

Dzieci zatrzymują się przed przejściem.

9. Dalsza rozmowa z policjantem o konieczności odmawiania nieznajomym dorosłym osobom np. wpuszczenia ich do domu pod nieobecność rodziców, wsiadania do samochodów obcych osób.
10. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 – załącznik 18 cd.
 Oblicz w pamięci, zapisz wynik.

$14 + 3 + 2 = \dots\dots\dots$

$20 - 5 - 5 = \dots\dots\dots$

$8 + 2 + 7 = \dots\dots\dots$

$18 - 8 - 5 = \dots\dots\dots$

$10 + 5 + 5 = \dots\dots\dots$

$17 - 2 - 5 = \dots\dots\dots$

Dzień drugi: Rozmowy o wakacjach z lekarzem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, przygotowanie do zajęć, swobodne rozmowy z dziećmi.
2. Spotkanie z lekarzem zaproszonym do szkoły lub pracującym w szkole (lub wycieczka do przychodni lekarskiej). Można również zaprosić na zajęcia (po uzgodnieniu z oddziałem ratunkowym) ratowników medycznych.
3. Zapoznanie dzieci z zasadami pomocy przedmedycznej. Pracownik służby zdrowia wyjaśnia jak zabezpieczyć otwartą ranę, gdzie założyć opaskę uciskową podczas dużego krwawienia, jak postępować w przypadku ukąszenia przez żmiję czy owady.
4. Rozmowa na temat umiejętności właściwego doboru ubrania do warunków atmosferycznych, rozumienia konieczności pozostania np. w domu podczas burzy.
5. Wyjaśnienie dzieciom jak postępować i gdzie się ukryć w razie nagłej zmiany pogody np. nadejścia burzy czy nawałnicy.
6. Dzieci oglądają pokaz masażu serca i sztucznego oddychania. Próbuje reanimować swoje misie. Nauka bandażowania i nakładania opatrunków.
7. Rozmowa z dziećmi o sposobie wzywania medycznych służb ratowniczych pod numerami: 112 i 999.
8. Uzupełnienie tekstu z lukami – praca samodzielna, wklejenie go do zeszytu – załącznik 17.

Tata Zenka jest ..... . Nosi mundur i pilnuje porządku. Mama Małgosi jest .....
..... . Leczy chore dzieci. Wujek Pawła jest .....

Gasi pożary. Numer telefonu na Policję to ..... . Na Pogotowie dzwoniemy pod numer .....

Istnieje również jeden główny numer alarmowy, to: .....

9. Dzieci rozpoczynają pracę nad plakatem: BEZPIECZNE WAKACJE. Omówienie z nauczycielem tematu i sposobu realizacji – praca w grupach – technika dowolna.
10. Zapis na tablicy i w zeszytach działań na dodawanie i odejmowanie do 20 i obliczanie ich.
Układanie zadań tekstowych do wybranych obrazów (nauczyciel pokazuje obrazy lub rysuje je na tablicy). Zapis pytania i rozwiązania do zeszytów.

Dzień trzeci: Rozmowy o wakacjach ze strażakiem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Czytanie dzieciom książki Cz. Janczarskiego pt. „Jak Wojtek został strażakiem” (dzieci w semestrze I poznały jedynie wybrane fragmenty tej lektury). Możliwe jest również głośne czytanie fragmentów książki przez chętne dzieci.
2. Rozmowa na temat treści lektury zakończona puentą, że o dorosłości nie świadczy tylko wiek, ale również nasze zachowanie, decyzje jakie podejmujemy. Ważne jest jak postępujemy, czy jesteśmy odważni i czy umiemy podjąć szybką i mądrą decyzję.
3. Ustalanie kolejności wydarzeń opisanych w książce w formie zdań, ich zapis na tablicy i w zeszycie. Samokontrola wykonanej pracy.

4. Dzieci kończą pracę nad plakatami „BEZPIECZNE WAKACJE!”. Umieszczenie prac na wystawce na korytarzu szkolnym.
5. Spotkanie z zaproszonym strażakiem (lub wycieczka do siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej czy Komendy Powiatowej Straży Pożarnej).
6. Rozmowa z dziećmi na temat przyczyn powstawania pożarów i sposobów zachowania się w sytuacji zagrożenia przez pożar (ogień w domu własnym i u sąsiada, ogień w szkole – przeprowadzenie próbnej ewakuacji). Rozmowa na temat zachowania podczas zadymienia, zauważenia ognia w lesie, na polu. Rozmowa z dziećmi na temat bezwzględного zakazu wypalania traw i palenia śmieci.
7. Rozmowa na temat sposobu wzywania Straży Pożarnej pod numerami: 998 i 112.
8. Wyjaśnienie dzieciom jak należy zachowywać się podczas zgubienia się np. w lesie lub dużym domu towarowym.
9. Zabawy z przestrzenią: Określanie stronności swojego ciała i ciała kolegi. Określanie położenia przedmiotów w przestrzeni i względem siebie.
10. Zabawa – „Gimnastyka ciała przy muzyce” – **ZUMBA** – Reed & Mock Elementary Zumba for Kids – youtube.com

ZUMBA – to w kolumbijskim slangu, czyli w potocznej mowie oznacza „baw się i ruszaj”. To połączenie tańca i aerobiku, południowoamerykańskie rytmy i nowoczesny system ćwiczeń. Bawiąc się i tańcząc w krótkim czasie poprawiamy swoją sylwetkę i zyskujemy dobre samopoczucie. **ZUMBA** jest dla każdego. Nie trzeba znać kroków tanecznych. Marengu, salsa, cumbia, reggaeton, samba, flamenco, taniec brzucha, tango, cha-cha, rumba, bachmata, twist są znakomitym źródłem szczęścia. Obecnie **ZUMBA** staje się najmodniejszą formą treningu w Europie.

Dzień czwarty, Dzień piąty: Nad wodą, w górach, w lesie, zwiedzając zabytki oraz sami w domu. (Propozycja wyjazdu na basen)

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy z dziećmi, czynności organizacyjno – porządkowe.
2. Spotkanie z ratownikiem wodnym, rozmowa na temat sposobów bezpiecznego zachowania się nad wodą; nad morzem, nad jeziorem, nad rzeką czy na basenie. Przypomnienie uczniom, że bezpieczna kąpiel, to kąpiel w miejscu do tego przeznaczonym, które jest odpowiednio oznakowane i w którym nad bezpieczeństwem czuwa ratownik. „Dzikie kąpieliska” zawsze mają nieznane dno i głębokość, a woda w nich może być skażona.
3. Należy również pamiętać o tym, aby:
  - nie kąpać się zaraz po jedzeniu – powinno się odczekać przynajmniej godzinę;
  - nie wchodzić do wody zaraz po opalaniu się na słońcu – może to grozić szokiem termicznym lub utratą przytomności;
  - po wejściu do wody najpierw należy schłodzić okolicę serca, karku oraz twarzy;
  - nad bezpieczeństwem kąpiących się dzieci powinien zawsze czuwać ktoś dorosły;
  - nie próbować przepływać jeziora czy wypływać na otwarty akwen bez asekuracji;
  - nie skakać do wody z dużej wysokości – takie skoki są niebezpieczne i mogą grozić urazem głowy oraz kręgosłupa, a w konsekwencji kalectwem;
  - dzieci i osoby dorosłe, które korzystają ze sprzętów pływających powinny mieć na sobie założony kapok;
  - podczas skurczu mięśni nie wpadać w panikę; kiedy coś takiego nam się przydarzy starajmy się we-